

Wiadomości Uczelniane

(211) luty 2011 r. 20 lat WU (1991-2011)

45 lat
OPOLSKIEJ
UCZELNI TECHNICZNEJ
1959 1966 2011

ISSN 1427-809X pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

***Bal na sto par
Innowacyjne laboratoria
Za ścianą Zaścianka***

prof. Marcin Czerwiński ukończył Wydział Chemiczny Politechniki Wrocławskiej, obecnie jest profesorem na Wydziale Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej, gdzie uczy biochemii, fizjologii i genetyki. Najlepiej czuje się w górach, a za pomocą fotografii stara się utrwalić ich niepowtarzalny charakter. Prezentowane zdjęcie zostało wykonane w Dolomitach.

Na dobry początek

Tym razem na dobry początek zachęcamy do obejrzenia fotografii. Nie przypadkiem zestawiliśmy ją z prezentacją w Galerii II strona. Obie zachwycają klimatem, obu chciałoby się nadać tytuł *stworzenie świata*. Dzieli je kilkadziesiąt lat i kilkaset kilometrów, łączy cenny gen. Autorem powyższego, tatrzańskiego kadru jest bowiem ojciec prof. Czerwińskiego, Witold. Piękny wyraz relacji między synem a ojcem znajdziemy też na s.19, gdzie publikujemy wiersz Adama Zagajewskiego, kandydata do literackiej Nagrody Nobla, o ojcu - wybitnym profesorze Politechniki Śląskiej.

W numerze:

Galeria 2 strona – 2

Galeria Na marginesie – 15, 16, 20

Na dobry początek – 3

Wywiad z...

Szeroki kontekst sukcesu

- wywiad z prof. T. Boczarem – 4

Sprawy nauki

Sytuacja osobista i zawodowa absolwentów

– 6

Z życia Uczelni

Za nami bal... – 9

Cały świat świętować rad – 10

Za ścianą Zaścianka – 11

List otwarty *Solidarności* – 12

Koncert chińskich wirtuozów – 12

Więści z Wydziałów

Wydział Budownictwa

Z widokiem na plac budowy – 13

Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki

Nowa habilitacja – 14

Wydział Elektrotechniki, Automatyki

i Informatyki

Nowe doktoraty – 14

Mnożenie do 1000 w pamięci i inne pożytki

ze studiów – 14

Wydział Wychowania Fizycznego

i Fizjoterapii

Bal Sportowca – 15

Wydział Zarządzania – 15

Studium Języków Obcych – 16

Nasze laboratoria

Laboratorium Konstrukcji Budowlanych – 25

Pożegnania

Tadeusz Zagajewski – 18

Kultura

Konkurs World Press Photo – 21

Repertuary – 21

Program spotkań Duszpasterstwa

Nauczycieli Akademickich – 22

Nowości Wydawnicze – 23

WKŁADKA

Ach, cóż to był za bal! – I

Bal Sportowca – II

Innowacyjne laboratoria – III

Za ścianą Zaścianka – VII

Koncert Narodowej Orkiestry

Chińskiego Radia – VIII

Wywiad z...

Szeroki kontekst sukcesu

Do pracy przychodzimy z przyjemnością, nie dlatego, że trzeba, ale dlatego że można coś zrobić.

Tytuł naukowy profesora w wieku 42 lat, spory dorobek naukowy, własny zespół badawczy uważa się Pan za człowieka sukcesu?

Myszę, że sukces należy traktować w szerszym kontekście, bo uzyskanie tytułu profesora to również zasługa zespołu, z którym się współpracuje. Nie wyobrażam sobie osiągnięcia sukcesu naukowego i kariery bez udziału rodziny, która przez cały ten czas daje wsparcie, zapewnia spokój i poczucie szczęścia. Wszystkie te ogniwa muszą ze sobą dobrze współdziałać, aby możliwe było osiągnięcie jakiegokolwiek sukcesu. W moim przypadku niewątpliwie dużą rolę odegrał także dziekan wydziału stwarzając warunki odpowiednie do rozwoju naukowego młodej kadry, ale przede wszystkim chcę wskazać na osobę mojego mentora – prof. Jerzego Skubisa, który ukierunkował całą moją drogę zawodową i namówił mnie na związanie się z uczelnią. Bez niego, bez jego cennych wskazówek z pewnością byłbym dziś w innym miejscu. Trudno powiedzieć czy byłoby ciekawsze, czy lepsze. Jedno mogę stwierdzić jednoznacznie, że jestem bardzo zadowolony z tego, jak potoczyły się moje losy.

Osobiście za sukces uważam również to, że mimo 19 lat intensywnej pracy zawodowej udało mi się zachować zdrowie oraz kondycję psychiczną i fizyczną, czerpać radość z życia - i co dla mnie bardzo istotne - nie zatracić się w pracy. To właśnie mam na myśli mówiąc o szerszym pojmowaniu sukcesu.

Ale satysfakcja na pewno jest ogromna. Przeciętnie uważa się, że jeśli pracownik naukowy osiąga tytuł profesora w wieku ok. 50 lat to jest to dobry wynik.

Właśnie wiek osiągnięcia tytułu profesorskiego omawiany był m.in. na zjeździe dziekanów, w którym uczestniczyłem i w świetle danych – a w posiedzeniu wzięł udział także przedstawiciel Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych – w przypadku nauk technicznych jest to nawet 65 lat! Tym bardziej cieszy mnie mój wynik, bo osiągnięcie przeze mnie tytułu profesora zakończyło etap zdobywania koniecznych awansów

zawodowych wynikających z zatrudnienia na uczelni. To nie tylko daje poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji zawodowej, ale jednocześnie stwarza możliwość rozwoju w zupełnie innym kierunku. Nie czuję nad sobą przysłowiowego bicia i mogę pozwolić sobie na swobodny rozwój naukowy. Przede wszystkim będę mógł wreszcie poświęcić więcej czasu swoim doktorantom, a planuję w tym roku zakończenie trzech kolejnych przewodów. Chcę pomagać młodym członkom naszego zespołu, a także wrócić do tematów naukowych, które z braku czasu dotychczas odkładałam na dalszy plan.

Mój wiek pozwala mi na kontynuację twórczej pracy naukowej jeszcze przez kilka, dobrych lat, zwłaszcza, że badania socjologiczne mówią o tym, że największa kreatywność człowieka przypada na wiek ok. 35 – 45 lat. Jak widać udało mi się zmieścić w tym marginesie, a uzyskanie tytułu nauko-

wego na pewno nie spowoduje, że osiądę zadowolony na laurach. Recenzentka mojego wniosku profesorskiego prof. Mościcka zwykła podkreślać, że błędem jest uzyskiwanie tytułu profesora w wieku przedemerytalnym ponieważ nie ma już wtedy najczęściej czasu na wypracowanie szkoły naukowej, wychowanie następców i czerpania satysfakcji z dokonań, czyli z przysłowiowego odcinania kuponów. Z kolei czas do uzyskania tytułu zdominowany jest presją realizacji potrzebnych w karierze punktów.

prof. Tomasz Boczar, ma 42 lata, jest prodziekanem ds. organizacyjnych Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, kieruje Katedrą Wysokich Napięć. Z Politechniką Opolską, której jest absolwentem, związany jest zawodowo od 1993 r. Prof. Boczar specjalizuje się w szeroko pojętej diagnostyce transformatorów elektroenergetycznych dużej mocy, w obszarze jego zainteresowań są także odnawialne źródła energii, a zwłaszcza enegytyka wiatrowa. W jego dorobku wśród wielu nagród i wyróżnień, które otrzymał za pracę naukowo-badawczą są m. in. Stypendium Konferencyjne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego i Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej przyznane w 2001 i 2004, Brązowy Krzyż Zasługi i Medal Edukacji Narodowej. Prof. Boczar kieruje pracami Centrum Energii Odnawialnej w Łosioswie, powołanego przy Marszałku Województwa Opolskiego, jest recenzentem międzynarodowego czasopisma IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation w USA, i Ministerstwa Edukacji Narodowej, Honorowym członkiem Grant Agency of the Czech Republic, członkiem Polskiego Towarzystwa Akustycznego. Jego pasją są egzotyczne podróże i sport.

Wspomniał Pan o swojej jednostce czyli Instytucie Elektroenergetyki. Nie jest Pan jedynym młodym naukowcem wywodzącym się z tego instytutu, którego rozwój naukowy przebiega w sposób tak modelowy, czy może Pan wskazać co o tym decyduje, atmosfera, warunki do pracy naukowej?

To co pani wymieniła, ma istotnie duże znaczenie. Na wydziale i w instytucie rzeczywiście mamy możliwość spokojnej pracy, swobodnego rozwoju, nie ogranicza nas czas wyznaczony przez odbicie karty i praca w oznaczonych od – do godzinach. W rzeczywistości i tak każdy z naszego zespołu znacznie przekraczałby te normy, bo pracuje znacznie dłużej i więcej. Młodzi ludzie swoje kariery rozwijają u nas dosyć dynamicznie, przywołam przykład prof. Zmarzłego, który bardzo szybko po studiach zrobił doktorat, potem habilitację, poprzez Andrzeja Cichonia, mojego doktora, który wkrótce będzie miał otwarty przewód habilitacyjny, Sebastiana Boruckiego, również mojego doktora, który już kończy monografię habilitacyjną, Pawła Frąacza, który jest na ukończeniu swojej rozprawy habilitacyjnej, czy Marcina Lorenca, który pacę habilitacyjną obronił miesiąc temu. Jak widać sukcesów młodych, ambitnych ludzi wskazać można na wydziale dużo. Dobra atmosfera panująca na wydziale sprawia, że nie odczuwamy dotkliwie tzw. wyścigu szczurów. Potrzeba pracy nie wynika z przymusu, ale z chęci i możliwości jej wykonania. Do pracy przychodzimy z przyjemnością, w co na przykład moja żona nie może uwierzyć. Taka miła atmosfera ma także swoje wady - bardzo lubimy ze sobą przebywać i niestety dużo czasu tracimy na pogawędki często niezwiązane z nauką. Stanowimy nie tylko zespół kolegów z pracy, ale grono przyjaciół, spotykamy się również całymi rodzinami i wspólnie wyjeżdżamy na narty, urządzamy grille czy ogniska. Wzajemna życzliwość i chęć pomocy jest odczuwalna, natomiast na pewno nie ma wśród nas zawiści. Bardzo cieszy mnie to, że stanowimy takie grono współpracowników, które trafiło na podatny, stworzony przez prof. Skubisa grunt. Bo to on nakreślił struktury naszej pracy i zbudował fundamenty, my natomiast jesteśmy kontynuatorami jego przedsięwzięcia. Fajnie, tak na co dzień funkcjonować.

Z pewnością należy podkreślić widoczny w naszym zespole efekt synergii. Właściwie każdy z nas jest specjalistą w innej dziedzinie. Jeden lubi obliczenia, drugi woli pomiary, trzeci posiada wiedzę techniczną, ale to wszystko się nawzajem uzupełnia, dając efekt końcowy, nie do osiągnięcia dla jednej osoby. Uważam, że nasze grono stanowi świetny przykład działania zespołowego. Tak było w przypadku mojego pierwszego artykułu zamieszczonego w znaczącym czasopiśmie naukowym - IEEE Transactions on Dielectrics and Electrical Insulation, gdzie redaktor prowadzący kilka razy upewniał się, czy jestem jedynym autorem, ponieważ w ich piśmie artykuł, który nie jest efektem pracy zespołowej pojawia się z częstotliwością 1 do 100. Oczywiście można osiągnąć sukces w pojedynkę, ale na pewno zajmuje to więcej czasu, a przecież liczą się szybkie efekty i dynamizm pracy.

Proszę opisać obszar swoich zainteresowań naukowych.

Od wielu lat moim podstawowym zainteresowaniem jest szeroko pojęta diagnostyka transformatorów elektroenergetycznych dużej mocy, takich które pracują w elektrowniach, czy dużych stacjach elektroenergetycznych. Diagnostyka ta opiera się na badaniach nieniszczących,

czyli takich, które nie wymagają odłączenia transformatora od napięcia, i które można wykonywać bezpośrednio podczas ich eksploatacji. Wykorzystujemy w tym celu metodę emisję akustyczną i spektrofotometrię optyczną. Zajmujemy się także badaniami wibroakustycznymi, związanymi z drganiami rdzenia transformatora, a także pomiarami natężenia generowanych przez urządzenia elektroenergetyczne hałasów.

Natomiast ze względu na to, że energetyka wiatrowa staje się od paru lat coraz bardziej popularna w Polsce zajmujemy się także badaniem turbin wiatrowych w zakresie drgań i generowanych hałasów, oraz infradźwięków, które mogą towarzyszyć pracy turbin. To ostatnie zagadnienie jest bardzo ważne zwłaszcza w wymiarze społecznym.

Trzecim obszarem moich zainteresowań są energie odnawialne, przede wszystkim energetyka wiatrowa, o której udało mi się „popęłnić” trzy książki. Spotykam się z ludźmi, na których ziemi mają stanać turbiny wiatrowe, z urzędami miast i gmin, uczestniczę w pracach zespołu związanego z Centrum Energii Odnawialnej w Łosiosiu, powołanego przy Marszałku Województwa Opolskiego, a także w tworzeniu strategii rozwoju energii odnawialnych województwa opolskiego.

Pamiętam Pana wykład inauguracyjny pt. Eol w służbie energetyki dlatego zapytam czy w Polsce powinny powstawać wiatraki?

W strategii kraju do 2030 roku rządzący zapisali dynamiczny rozwój energetyki wiatrowej na terenie Polski. Efekty są już widoczne, m. in. w postaci powstających farm wiatrowych na obszarze Suwalszczyzny czy Pomorza. Na energie odnawialne jesteśmy ponadto „skazani” poprzez członkostwo w Unii Europejskiej i udział w pakcie 3x20, ale zobowiązuje nas przede wszystkim odpowiedzialność za to, co zastali-

śmy: otaczającą nas przyrodę, powietrze i klimat. Jeśli będziemy nadal je degradować to warunki życia przyszłych pokoleń ulegną znacznemu pogorszeniu. Dlatego tak ważne są energie odnawialne.

W swoim orędziu do narodu

podkreślał to również prezydent USA Barack Obama. Energetyka wiatrowa stanowi jedną z kilku możliwości rozwoju energii odnawialnych w Polsce. Warunki dla tego rozwoju są różne w zależności od regionu. Opolszczyzna akurat nie ma dobrych warunków dla energii wiatrowej, choć znajduje się w tzw. Bramie Morawskiej oddzielającej Karpaty od Sudetów, prędkości i zasysanie wiatrów są więc widoczne, co może zachęcić zagranicznych inwestorów. Być może więc na przestrzeni kilku najbliższych lat i u nas powstaną farmy wiatrowe. Kolejnym aspektem korzystania z energii odnawialnych jest uniezależnienie od dużych spółek energetycznych i elektrowni, co w rezultacie może dać poczucie wolności, również psychologicznej oraz w pewnym stopniu satysfakcji.

Podsumowując – energetyka wiatrowa na pewno będzie się w Polsce rozwijać, wszystko ku temu zmierza, również pod względem prawnym: w lipcu ma wejść ustawa uniemożliwiająca pojedynczym osobom blokowanie inwestycji w tym zakresie. Jeśli chodzi o samą Opolszczyznę, to jesteśmy jednym z pierwszych województw, które opracowało strategię rozwoju energii odnawialnych - sam uczestniczyłem w tych w pracach, 4 listopada 2010 otwarto Centrum Energii Odnawialnych, które z pewnością będzie się rozwijać. Widać to również na przykładzie naszych

politechnicznych laboratoriów – otrzymaliśmy unijne dotacje w szczególności na te, które zajmować się będą właśnie energią odnawialną. W tym roku powstaną m. in. turbiny na dachu Instytutu Elektroenergetyki. Mamy nadzieję, że uda się pozyskać jeszcze więcej środków na to, aby rozwój energii odnawialnych był widoczny również w kontekście naukowo-badawczym, i aby móc w przyszłości korzystać z własnych, a nie kupowanych w tym zakresie technologii zachodnich.

Nie sposób nie zapytać o plany zawodowe na najbliższe lata, o czym może marzyć naukowiec tej miary?

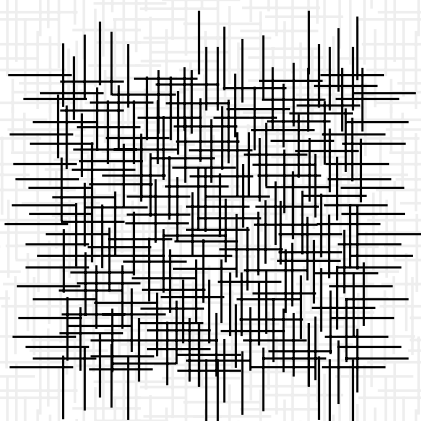
Już profesor Skubis polecił mi ostatnio zastanowienie się nad tym, co chcę dalej robić w swoim zawodowym życiu. Muszę poświęcić na tę refleksję jeszcze kilka tygodni. Natomiast krótkoterminowe plany są związane z promocją moich doktorów, chciałbym również ukończyć książkę poświęconą energetyce opartej na źródłach odnawialnych. W tej chwili prace nad nią są już bardzo zaawansowane, jednak dotąd brakowało czasu na definitywne ukończenie projektu. Chciałbym też wrócić do tematów, które kiedyś zarzuciłem. Myślę, że zarówno Oktawian Zmarzły, Andrzej Cichoń, jak i Marcin Lorenc będą mieli więcej czasu i wspólnie zajmiemy się rozwijaniem zagadnień związanych właśnie z energiami odnawialnymi i energetyką wiatrową,

być może będziemy w tym zakresie aplikować o pieniądze z Unii. Podchwyciliśmy także pomysł prof. Skubisa dotyczący zwiększenia liczby wniosków patentowych, które mają dużą wagę w ocenie jednostki. W związku z tym założyliśmy aby do końca roku Instytut „wygenerował” 55 nowych tematów, a przypomnę, że w ciągu ostatniego roku z całej uczelni wpłynęło jedynie 8 wniosków. Nosimy się z zamiarem realizacji kilku pomysłów dotyczących współpracy w zakresie pomiarów i wdrożeń zarówno z polskimi sieciami energetycznymi, jak i prywatnymi inwestorami związanymi z energetyką wiatrową.

A prywatnie?

Chciałbym więcej czasu spędzać z rodziną. Mamy z żoną wspólne marzenie, żeby skończyć kurs nurkowy i podziwiać rafę koralową na większych głębokościach. Mamy też dwie koncepcje trekingu wymagające dłuższego przygotowania zarówno fizycznego, jak również finansowego i mentalnego, no i oczywiście niezbędnych szczepień ochronnych. Myślę, że zbliżyliśmy się do tego celu w ciągu najbliższych 2 lat. Ponadto zamierzam więcej czasu spędzić także z mamą. Niestety mój tato nie dożył mojej habilitacji i profesury. Chciałbym także znaleźć czas na sport i jeszcze... urządzenie sobie gabinetu w domu, bo do tej pory pracowałem przy stole w jadalni. Chyba trochę za dużo bym chciał...

 rozmawiała K. Duda

Sprawy nauki

Sytuacja osobista i zawodowa absolwentów

Z badań nad losami absolwentów Politechniki Opolskiej - kierunek wychowanie fizyczne - cz. 1

Bardzo powszechne jest obecnie biblijne stwierdzenie, że skutki działania najlepiej jest oceniać po owocach, jakie ono wyda. Takimi owocami kształcenia są absolwenci placówek, w których się oni edukowali. Wiele placówek szkolnych, przeważnie z okazji jubileuszy, prowadzi badania losów swoich absolwentów. Pozwala to im ukazać ich udział w kształtowaniu karier życiowych byłych uczniów. Badania takie prowadzone są także na wyższych uczelniach przez komórki badania jakości i dotyczą one głównie sytuacji zawodowej swoich absolwentów pod kątem zgodności ze zdobytym wykształceniem i uzyskanymi osiągnięciami zawodowymi. Badania losów absolwentów jest końcowym etapem ewaluacji

procesu kształcenia. Ukazuje ono finalny skutek działań edukacyjnych określony w modelu kształtowania przyszłego specjalisty i członka danej społeczności.

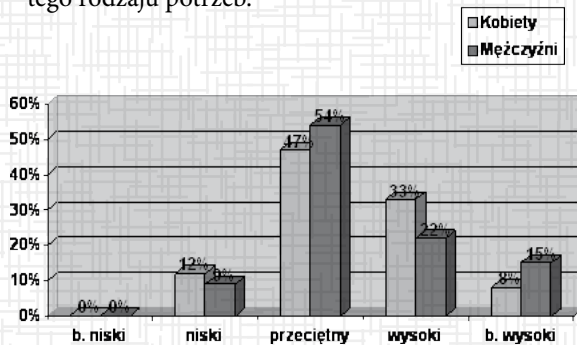
Z okazji piętnastolecia istnienia Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej, przeprowadzone zostały w Katedrze Metodyki Wychowania Fizycznego badania na temat

sytuacji życiowej i zawodowej absolwentów z kierunku *wychowania fizycznego*. W elektronicznej ankiecie udział wzięło 100 osób studiów dziennych oraz 108 osób odbywających studia w trybie niestacjonarnym. Liczbę 208 respondentów należy ocenić jako sukces organizacyjny tych badań. Jest to zasługa magistrantów – członków koła naukowego PEDEUTES. Kwestionariusz ankiety zawierał pytania dotyczące sytuacji rodzinnej i zawodowej badanych oraz poziomu satysfakcji z ukończenia studiów na naszej uczelni. W analizie wyników badań zmienną niezależną stanowiła płeć naszych respondentów, a zmienne zależne

stanowiły badane wskaźniki ich sytuacji życiowej i zawodowej.

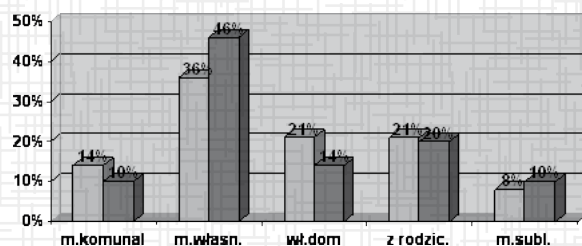
W ogólnej liczbie badanych 53% stanowiły kobiety i 47% mężczyźni. Pod względem wieku- w grupie osób do lat 27 znalazło się 50% kobiet i 36% mężczyzn. W grupie 28-30 lat – 28% kobiet i 24% mężczyzn, a w grupie 31 lat i więcej -21% kobiet i 40% mężczyzn.

Wśród nich 57% kobiet i 53% mężczyzn założyły już rodziny. Współmałżonkami 34% kobiet i 28% mężczyzn są absolwenci uczelni wychowania fizycznego. W przypadku 10 % respondentów są nimi nauczyciele innych specjalności. W ujęciu łącznym blisko połowa badanych związana jest ze środowiskiem nauczycielskim. Ponad połowa badanych posiada już dzieci. Większość z nich planuje dalszy rozwój rodziny uzależniając to od poprawy potrzebnych do tego warunków. Swoją sytuację materialną oceniają oni wyżej niż poziom przeciętny. Średnia wartość współczynnika skali dla tej zmiennej wynosi WS= 3,25 co wskazuje, że jest on nieco wyższy niż poziom przeciętny. Rozkład wypowiedzi na ten temat, na skali rosnącej od wartości 1 do 5, jest przedstawiony na rycinie nr 1. Warto zauważyć, że 27,5% absolwentów ocenia swój status materialny jako wysoki, a 11,5% jako bardzo wysoki. Podobny odsetek (10,5%) określa go jako niski. Nikt nie określił swojego stanu materialnego, jako bardzo niski. Opinie te mają charakter subiektywny, bowiem zależą od osobistych aspiracji i relatywności ocen w zaspokajaniu tego rodzaju potrzeb.

Ryc. 1. Status materialny badanych.

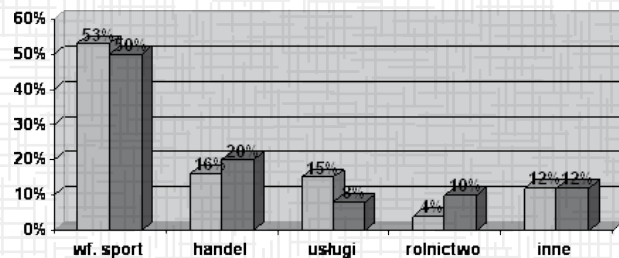
Ważnym składnikiem statusu materialnego jest mieszkanie. Dla wielu młodych ludzi rozpoczynających samodzielne życie jest to kluczowy warunek dla założenia lub funkcjonowania rodziny. Sytuację mieszkaniową badanych absolwentów przedstawiono na rycinie nr 2. Najwięcej, bo około 40% respondentów mieszka w mieszkaniu własnościowym, około 17% we własnym domu, a 13% w mieszkaniu komunalnym. Wskazuje to, że 60% z nich ma ustabilizowaną niezależność mieszkaniową. Z rodzicami mieszka 20%, a 9% wynajmuje mieszkanie sublokatorskie.

Ryc.2. Sytuacja mieszkaniowa badanych absolwentów.

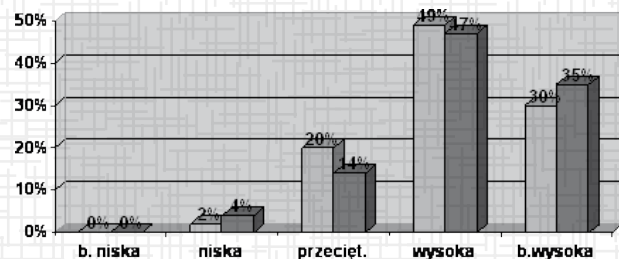
Kolejnym fundamentalnym wyznacznikiem funkcjonowania w dorosłym życiu jest praca zawodowa. Z przyjemnością stwierdza się, że wszyscy badani absolwenci pracują zawodowo.

Najwięcej, bo 52% w szkolnictwie lub w działalności związanej ze sportem, 18% w handlu,

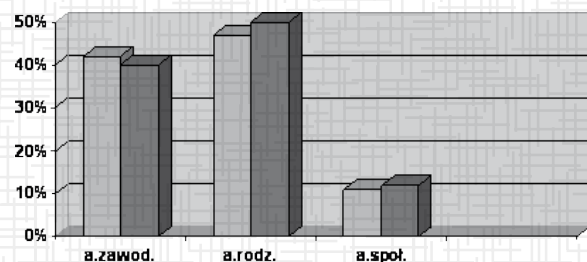
Ryc.3. Branże, w których pracują badani absolwenci.

12% w usługach, 7% w rolnictwie i 12% w innych branżach. W miejscu pracy 20% kobiet i 32% mężczyzn pełni funkcję kierowniczą. Praca jako wartość jest przez nich wysoko ceniona.

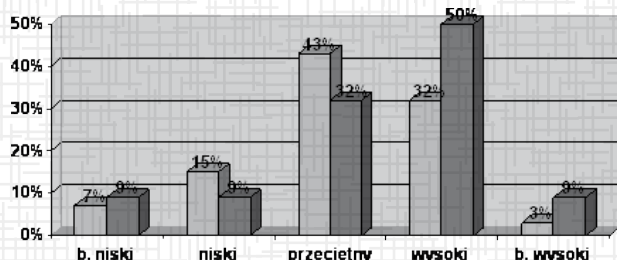
Ryc.4. Ranga pracy jako wartości w życiu

Ponad 80% respondentów zaznacza jej znaczenie w życiu jako wysokie lub bardzo wysokie. Jednak z komentarzy wynika, że praca którą wykonują nie zawsze spełnia ich oczekiwania. Narzekają na zbyt niskie zarobki lub warunki pracy i noszą się z zamiarem zmiany obecnej pracy na inną, jeżeli nadarzyłaby się odpowiednia okazja. Wśród podstawowych aspektów spełniania się w życiu osobistym praca zajmuje drugie miejsce (41%) po życiu rodzinnym (48%) i działalności społecznej (11%, ryc.5). Wskazuje to na kontynuację tradycyjnego modelu hierarchii wartości preferowanych w życiu osobistym.

Ryc. 5. Poziom największego spełnienia w podstawowych aspektach życia.

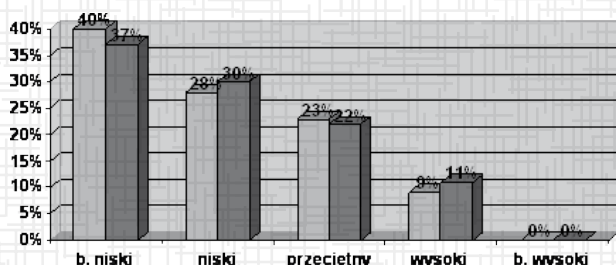
Godnym podkreślenia jest, znaczący wśród tych wartości, udział w działaniach społecznych. Poziom samorealizacji w tym zakresie przedstawiono na wykresie nr 6. Ponad połowa mężczyzn spełnia się w tej działalności w stopniu wysokim lub bardzo wysokim. Natomiast podobnej satysfakcji doznają znacznie mniej, bo jedna trzecia kobiet. Niewątpliwie

Ryc. 6. Poziom samorealizacji pod względem aktywności społecznej

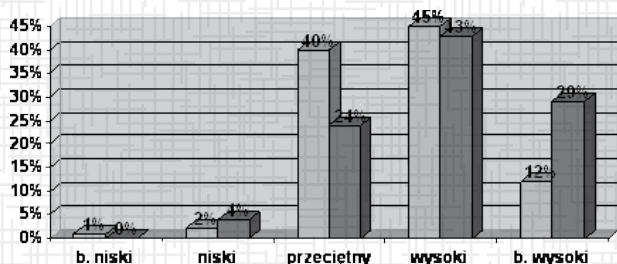
pewien wpływ na taką sytuację mają obowiązki spełniane przez kobiety w życiu rodzinnym.

Wyniki badań ukazują znacznie mniejszy udział badanych w aktywności politycznej (ryc.7). Niewiele bo 9% kobiet i 11% mężczyzn jest w stopniu ponadprzeciętnym zaangażowanych w działalność polityczną, a 22% kobiet i 22% mężczyzn w stopniu przeciętnym.. Łącznie stanowi to około 1/3 badanych. Pozostałe 2/3 (68%) respondentów angażuje się w tą działalność w stopniu bardzo niskim lub niskim. W związku z tym niska jest wartość wskaźnika skali, która w przypadku kobiet wynosi - WSk=1,99 a w przypadku mężczyzn - WSm=2,06.

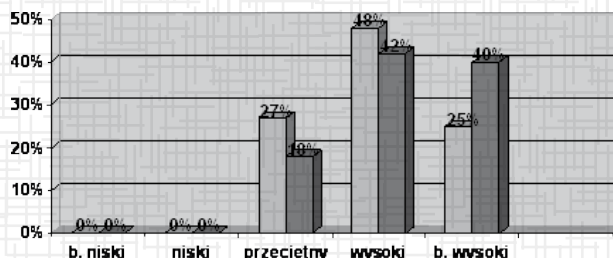
Ryc.7. Poziom zaangażowania w działalność polityczną.

Nieodłącznym składnikiem życia jest samorealizacja odczuwanych potrzeb w dziedzinie kultury. Badani absolwenci realizują ją w stopniu ponadprzeciętnym (WS= 3,65). Wyższy jest poziom samorealizacji mężczyzn (WSm= 3,96) niż kobiet (WSk=3,69).

Ryc.8. Poziom samorealizacji potrzeb w zakresie kultury.

Z rozkładu wyników (ryc.8) widać, że w stopniu wysokim lub bardzo wysokim, swoje potrzeby w dziedzinie kultury zaspokajają 63% mężczyzn i znacznie mniej, bo 52% kobiet. Być może wynika to ze stylu życia lub specyfiki obowiązków domowych kobiet, względnie z powodu włączenia przez badanych do tej grupy samorealizacji potrzeb z zakresu kultury fizycznej. Aktywność ruchowa oraz potrzeby związane z jej spektakularną stroną, występujące w sporcie lub rekreacji ruchowej, są nieodłącznie powiązane ze specyfiką kierunku studiów. Pod względem czynnego udziału w aktywności ruchowej również dominują mężczyźni (WSk=3,68, WSm=4,22).

Ryc. 9. Poziom samorealizacji potrzeb z zakresu aktywności ruchowej.

Średnia wartość współczynnika skali dla obu analizowanych frakcji respondentów wynosi - WS=3,95 i jest ona najwyższa ze wszystkich badanych aspektów samorealizacji analizowanych potrzeb.

W podsumowaniu należy podkreślić fakt, że - 96% kobiet i 94% mężczyzn wyraża zadowolenie ze swojego życia.

Stanisław Szczepański

Katedra Metodyki Wychowania Fizycznego

Instytut Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, WWFiF

PROGRAM STYPENDIALNY
im. Stanisława Grabskiego

dla studentów polskiego pochodzenia
studujących na kierunkach ekonomicznych
z krajów byłego ZSRR.

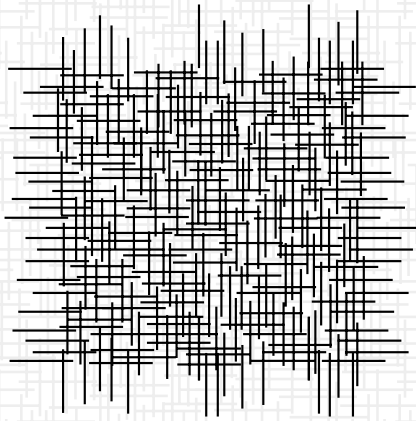
www.stypendium.org

Informacja:
tel. 605 643 376,
fax. 22 826 17 20

Operator projektu
WILEŃSZCZYŻNA
KREŚNIA FUNDACJA
Projekt dofinansowany przez
NBP
Narodowy Bank Polski

Z życia Uczelni

Za nami bal...

Balem na sto par – tym razem w stylu wiedeńskim – zainauguowała Politechnika Opolska obchody jubileuszu 45-lecia.

Niezwykle bogata i starannie przygotowana scenografia – dodajmy co roku inna – lecz zawsze wychodząca spod ręki pani plastyk **Jolanty Hęciak-Morzyk** z Działu Promocji i Kultury doskonale współgrała z niepospolitym wnętrzem jak określić można przestronny hol Łącznika. Do atmosfery Wiednia nawiązywała także zaserwowana na początek niespodzianka muzyczna w wykonaniu kwartetu smyczkowego *Angelus*, który zaprezentował trzy utwory – a jakże Johana Straussa i uświetniający występ muzyków pokaz młodych tancerzy ze szkoły tańca *Fallaway*. Do atmosfery balów w dobrym stylu nawiązywały także wręczone paniom srebrzysto-białe wachlarze i karnety dla panów. Jak zawsze bal otworzył rektor **Jerzy Skubis** i zaprosił uczestników do pierwszego tańca, którym tradycyjnie jest wiedeński walc, a przed północą wszystkie panie zostały obdarowane przez rektora białą różą.

W balu, który w tym roku odbył się 5 lutego wzięło udział 96 par, z których tylko połowa to pracownicy politechniki, pozostali uczestnicy to sympatycy opolskiej uczelni technicznej reprezentujący różne środowiska zawodowe. Oznacza to, że impreza urosła do liczącego się miasteczka wydarzenia kulturalnego, a możliwości organizatorów w tym względzie jeszcze nie zostały wyczerpane. Warto podkreślić, że pracownicy Działu Promocji i Kultury przygotowujący imprezę pod kierunkiem pani prorektor **Aleksandry Żurawskiej**, mają już za sobą naradę podsumowującą i ustalenia co do kolejnego Balu Politechniki Opolskiej.

Imprezę bez wątpienia zaliczyć można do uda-

– *Kto dyryguje?* – zapytała **Małgorzata odlatując**.

– *Johann Strauss!* – wrzasnął kocur.

– *I niech mnie powiesz na lianie w tropikalnym lesie jeśli kiedykolwiek na jakimkolwiek balu grała już taka orkiestra! Osobiście ich zapraszałem! I proszę zwrócić uwagę, że ani jeden nie zachorował, ani jeden nie odmówił!*

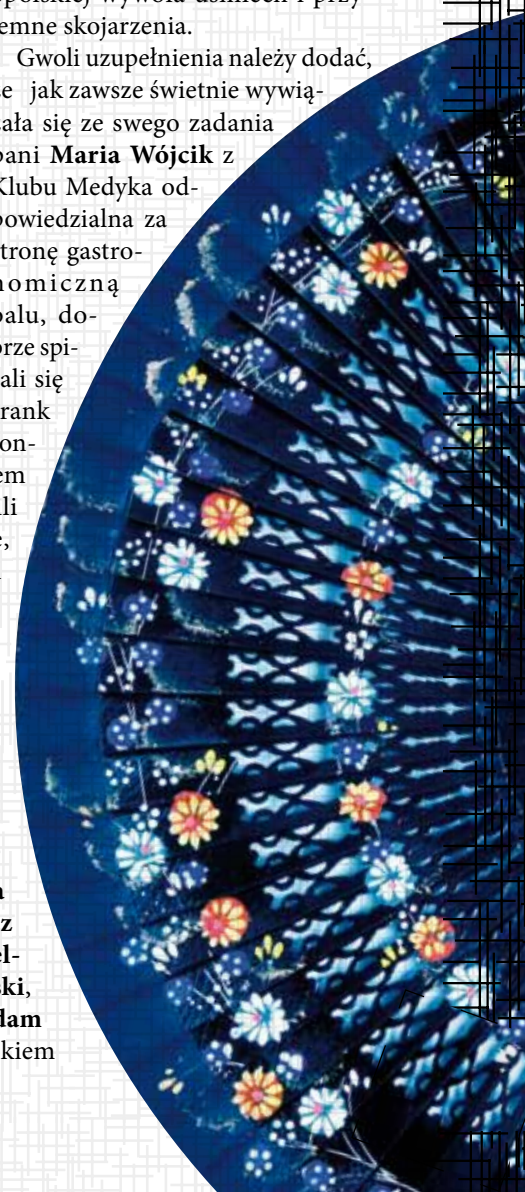
Michał Bułhakow, „Mistrz i Małgorzata”
– Wielki Bal u Wolanda

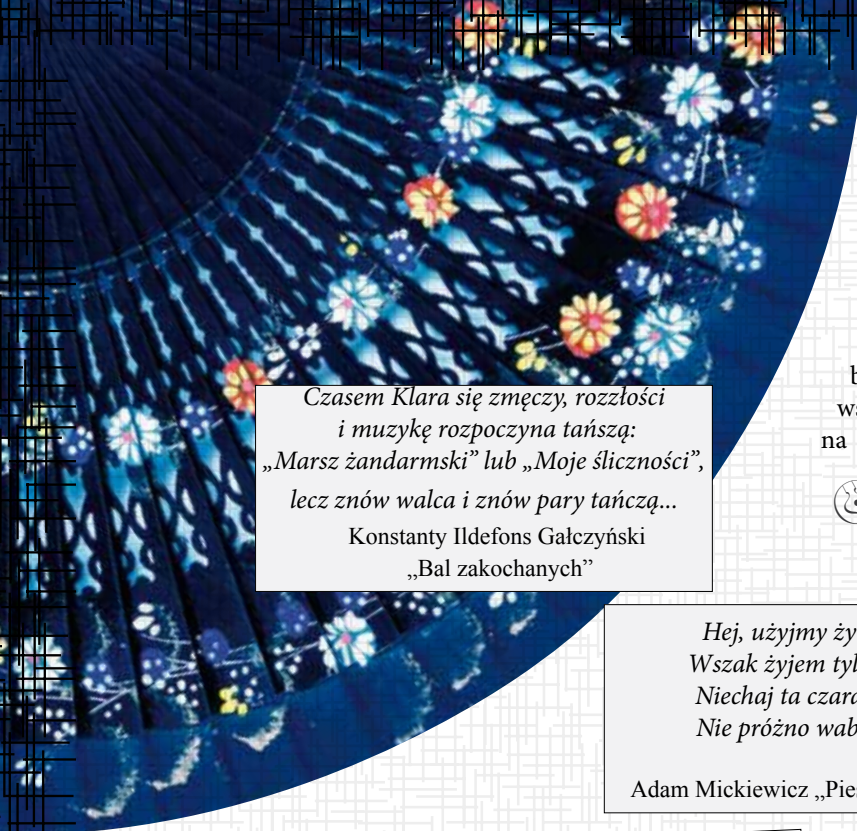
nych, do godziny 3.00 parkiet pełen był tancerzy, a ostatni balowicze opuszczali Łącznik ok. 5.30. Nie w pełni udało się zachęcić uczestników do zabawy odszukiwania partnera wybranego przez los i zatańczenie z nim kotylionowego walca, w czym pomóc miały umieszczone na karnetach i wachlarzach cyferki oraz sentencje i złote myśli gromadzone z pasją przez panią **Lucynę Sterniuk-Gronek**, specjalistkę od pięknego słowa. Należy mieć nadzieję, że balowi goście zabierając

ze sobą wachlarz i karnet spojrzą na niego w zaciszu domowego ogniska i wspomnienie balu na politechnice opolskiej wywoła uśmiech i przyjemne skojarzenia.

Gwoli uzupełnienia należy dodać, że jak zawsze świetnie wywiązała się ze swego zadania pani **Maria Wójcik** z Klubu Medyka odpowiedzialna za stronę gastronomiczną balu, do brze spili się

członkowie zespołu Frank Orchestra z wszechstronnym panem Tadeuszem Ciułą, którzy oprawili imprezę muzycznie, prawdziwym kunsztem błysnął kwartet smyczkowy w składzie: **Jani-na Sadlak** – I skrzypce, **Agnieszka Newiger** – II skrzypce, **Sabina Sułkowska** – altówka i **Małgorzata Rekiel** – wiolonczela, na słowa uznania zasłużyli także młodzi tancerze - **Marta Kochanowska** i **Tomasz Guzka**, **Natalia Szabelska** i **Michał Wiśniewski**, **Elżbieta Krzysztoń** i **Adam Wojtyński**, którzy pod okiem

*Czasem Klara się zmęczy, rozzłości
i muzykę rozpoczyna tańszą:
„Marsz żandarmski” lub „Moje śliczności”,
lecz znów walca i znów pary tańczą...*
Konstanty Ildefons Gałczyński
„Bal zakochanych”

państwa **Joanny i Marka Parasiewiczów** rosną na prawdziwych mistrzów parkietu.

Jednak na niewiele zdałyby się wszystkie starania, gdyby nie sami uczestnicy, pracownicy Politechniki, ich współmałżonkowie i liczne grono przyjaciół politechniki, wszak ich zasługą jest niepowtarzalna atmosfera i nastrój panujący tej nocy podczas tak wyjątkowego przedsięwzięcia do jakich zalicza się bal. Dlatego organizatorzy raz jeszcze składają za to wszystko podziękowania i oczywiście już dziś zapraszają na kolejny Bal Politechniki Opolskiej 2012.

kd

*I krążą w zmrużone swe oczy wpatrzeni,
A jedwab szeleści o nagość, ach cyt...
I pióra, i perły w huczącej przestrzeni,
I szepty, wołanie i zawrót, i rytm.*

Czesław Miłosz „Bal”

*Hej, użyjmy żywota!
Wszak żyjem tylko raz;
Niechaj ta czara złota
Nie próżno wabi nas.”*

Adam Mickiewicz „Pieśń Filaretów”

kto rano wstaje ...ten nie był na balu!

*Śliczne panienki, któraż z was odmówi
Stanąć do tańca? O takiej wręcz powiem, że ma nagniotki.*

Whiliam Szekspir, „Romeo i Julia” -
bal maskowy u Kapuletów

*Lepiej poznamy kogoś po godzinie zabawy,
niż po roku rozmów.*
Platon

Idzie luty, podkuj buty ...i na bal!

*Trzeba było wlać w muzyków wina,
kiedy bal się ku świtowi przeginał,
żeby usta, żeby dłonie muzyków
znowu miały delikatność roślin,*

Konstanty Ildefons Gałczyński, „Bal u Salomona”

Sokrates uczył się tańca gdy miał 70 lat, bo uważał że się zaniedbał.

Cały świat świętować rad

*„Największym odkryciem Piotra Curie
była Maria Skłodowska. Jej największym
odkryciem była ...promieniotwórczość” -
Frederick Soddy.*

Kiedy na Sorbonie dopiero zamawiano kwiaty na uroczystość – na Politechnice Opolskiej już otwieraliśmy światowy rok Marii Skłodowskiej-Curie (takim ogłoszono rok 2011 w chemii) Było to 27 stycznia w wypełnionej po brzegi auli Łącznika. Przybyłych „mimo renesansu zimy” gości powitał prorektor ds. nauki **Marek Tukiendorf**. Wśród nich był dyrektor Departamentu Edukacji i Rynku Pracy **Waldemar Zadka**, wizytatorski z Kuratorium Óswiaty w Opolu **Teodozja Świdarska** i **Maria Nowak**, były wicemarszałek województwa opolskiego **Józef Kotyś** oraz dyrektor Muzeum Śląska Opolskiego **Urszula Zajączkowska**. Politechnikę reprezentowały m.in. panie prorektor ds. inwestycji i rozwoju **Anna Król** i ds. organizacyjnych **Aleksandra Żurawska**,

oraz organizatorka imprezy szefowa Działu Nauki i Transferu Technologii **Anna Czabak**, wśród zaproszonych była również kierująca działem Promocji i Kultury **Krystyna Duda** oraz rzecznik prasowy uczelni **Teresa Zielińska**. Chętnie wymieniamy wszystkie witane przez prof. Tukiendorfa panie, aby podkreślić, że dziś - w przeciwieństwie do nie tak odległych czasów, w jakich działała Maria Skłodowska - kobiety tworzące elitę wyższej uczelni są zjawiskiem normalnym.

Potem głos oddano profesorowi **Włodzimierzowi Kotowskiemu** i już po kilku chwilach stało się jasne, że inauguracja roku Curie odbywa się u nas nie tylko najszybciej ze wszystkich uczelni, ale też odbywa się w sposób najatrakcyjniejszy. Czy to możliwe bowiem, aby gdzieś jeszcze w świecie, w jakiejś innej wszechnicy wykładał profesor, który by w równym stopniu potrafił tak oczarować słuchaczy?

Prof. Kotowski roztoczył przed wszystkimi barwnie wizje, w których „nasza Marysia genialna” chwytła bakcylię eksperymentowania, wizje wycieczek rowerowych z Piotrem po paryskich bezdrożach, gdzie znaleźli opuszczone prosektorium, w sam raz na potrzeby swoich badań, wizje radu świecącego w garnku jak stuwatowa żarówka i elektrowni jądrowej, której moc w stosunku

do elektrowni Opole ma się tak jak „potworne ciepło do kuchenki mojej babci”, wizje radowego zapalnika, który jest mniejszy od długopisu, starcza na 1000 lat i zapoczątkowuje reakcje łańcuchowe w elektrowniach, „niewyobrażalnego odcienia błękitu” rudy i grafitowych prętów, które „mlask, mlask, zjadają neutrony”.

Przeważająca na sali młodzież szkolna ani się obejrzała, jak bez trudu połknęła obudowany całkiem okazałymi wzorami wykład o promieniotwórczości. Nawet metoda frakcjonowanej krystalizacji, którą stosowała noblistka do wydzielenia składników rudy uranu zabrzmiała jak przygoda i pewnie niejedyn uczeń po powrocie do domu postanowił samodzielnie rozdzielić wodny roztwór cukru i soli. Co ciekawe - prof. Kotowski posłużył się prezentacją złożoną z wykonanych przez niego własnoręcznie folii do rzutnika starego typu.

W kolejnej części spotkania uczestnicy mogli obejrzeć film

o życiu prywatnym Marii (a mogła obdzielić swoją biografią niejedyn scenariusz) i posłuchać wykładu **Anny Zatwarnickiej** z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Natomiast już po wszystkim – zapoznać się z wystawą dokumentująca życie i pracę naukową badaczki, wypożyczoną specjalnie na uroczystość z Muzeum Marii Skłodowskiej – Curie w Warszawie.

Maria Skłodowska - Curie, pierwsza kobieta noblistka, pierwsza kobieta – wykładowca na Sorbonie jest dziś otoczona zasłużoną czcią i wielkim podziwem, dla niej samej jednak, zmagającej się całe życie z dyskryminacją na tle płci – na pewno największą satysfakcją byłoby wiedzieć, że po stu latach od swoich wielkich nagród jest - owszem wciąż pierwszą, ale na szczęście już nie jedyną kobietą w gronie noblistek.

Prof. Włodzimierz Kotowski

...i jego własnoręcznie rozrysowane klisze

Nowe pokoje na osiedlu akademickim oddano do użytku 8 lutego 2011 r. przy udziale prezidenta **Ryszarda Zembaczyńskiego** i **Waldemara Zadki** z Urzędu Marszałkowskiego.

Remont pomieszczeń sfinansowany był z dotacji na fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów. Jego wartość wraz z wyposażeniem wyniosła około 1.100.000 zł.

Pomieszczenia oddane do użytku obejmują 17 pokoi dwuosobowych, 1 pokój jednoosobowy, pokój cichej nauki, kuchnia ogólnodostępna i dwa pomieszczenia biurowe. Każdy pokój wyposażony jest w oddzielną łazienkę, posiada podłączenie internetowe i telewizji satelitarnej.

Odpłatności za miejsce w pokoju dwuosobowym wynosi 350 zł/miesięcznie, za pokój użytkowany przez jedną osobę, 500 zł/m-c. Pomieszczenia mieszkalne zostaną przekazane do dyspozycji studentom studiów doktoranckich od nowego semestru.

W przyszłości planowane jest udostępnienie ich również studentom – laureatom olimpiad przedmiotowych.

Prace zostały zrealizowane zgodnie z projektem zespołu autorskiego Marek Termiłowski, Maria Słota-

Za ścianą Zaścianka

To głównie dzięki staraniom prorektora ds. studenckich prof. Jerzego Jantosa otwarto nowy moduł w przylegającym do Łącznika domu studenckim Zaścianek

Puda. Roboty budowlane realizowała Firma CIACH-Prim Opole wyłoniona w drodze przetargu nieograniczonego

Aranżację pomieszczeń przygotowała firma Pionier Meble z Jeleniej Góry. Wyposażenie dostarczyła firma ANIMAR z Wieruszowa. Termin zainstalowania windy określony zostanie po otrzymaniu informacji z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego o wysokości dotacji na 2011 rok.

Ogółem miejsc w akademikach Politechniki Opolskiej jest 1343, w tym:

- pokoi 3-osobowych – 60
- pokoi 2-osobowych - 571
- pokoi 1-osobowych - 21

odpłatność od 290 do 310 zł za miejsce w pokoju 2 i 3-osobowym i od 390 do 410 za miejsce w pokoju 1-osobowym.

List otwarty Solidarność

Międzyszakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Politechniki Opolskiej
II Kampus Politechniki Opolskiej, ul. Próchowska 76, 45-758 Opole

Przewodniczący: dr hab. Zbigniew Borysiuk, prof. PD – budynek 1, pok. 103, e-mail: zborzysuk@poczta.opole.pl, tel. (77) 400 04 54
Wiceprzewodniczący: dr D. Paco – budynek 1, pok. 202, e-mail: d.paco@poczta.opole.pl, tel. (77) 400 04 43
Wiceprzewodniczący: inż. J. Zajac – pok. B – 28, I Kampus Politechniki Opolskiej ul. S. Mikołajczyka 5, tel. (77) 400 61 81

Lp. MOZ /1/ 2011

Opole, dn. 17-01-2011

Pan Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu RP
Kancelaria Sejmu RP,
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Do wiadomości:

Marszałek Senatu RP, Pan Bogdan Borusewicz;
Prezys Rady Ministrów, Pan Donald Tusk;
Minister Nauki i Szkolnictwa Wzyszego, Pani Barbara Kudrycka;
Posłowie i Senatorowie RP.

Stanowisko NSZZ Solidarność Politechniki Opolskiej

wobec proponowanych zmian w ustawie prawo o szkolnictwie wzyszym

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyjął 14 września 2010 roku projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wzyszym, ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw. Projekt trafił do Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży. Podkomisja stała do spraw nauki i szkolnictwa wzyszego zakończyła obrady 4 stycznia 2011. Ostateczne rozwiązania, czyli uchwalenie ustawy przez Sejm RP spodziewane jest na przełomie lutego i marca br.

Solidaryzując się z licznymi głosami środowiska akademickiego w Polsce zwracamy się z apelem o zachowanie dotychczasowych regulacji prawnych w zakresie trybu i zasad zatrudniania nauczycieli akademickich, które radykalnie zmieniono w rządowym projekcie. Podzielamy zastrzeżenia sformułowane przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” z września 2010 roku, sprzeciwiające się zapisom nowelizacji. Ponadto kierujemy uwagę Pan Marszałka na następujące pilne kwestie.

1. Za najbardziej niewrażliwe uważamy zapisy związane z odbieraniem praw nabytych, dyskryminujące młodych pracowników naukowo-dydaktycznych, asystentów i adiunktów. Zmiana słynnego już art. 125 dotychczasowej ustawy nie chroni już nawet nauczycieli mianowanych. Artykuł ten w nowej wersji stanowi o możliwości zwolnienia pracownika już po jednej ocenie negatywnej. W praktyce więc gwarancje

zatrudnienia dotyczą jedynie profesorów tytułarnych, którzy jako uprzywilejowana grupa zawodowa przechodząc na umowę o pracę skorzystają z jednoczesnego trybu mianowania.

2. Protestujemy przeciw pozbawieniu stabilnych warunków planowania ścieżki awansu zawodowego, poprzez brak ustawowego określenia jednoznacznych kryteriów oceny osiągnięć osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Wedle nowelizacji kryteria te miałyby być regulowane w trybie ministerialnego rozporządzenia, co stwarza możliwość politycznego, arbitralnego sterowania.
3. Jesteśmy przeciwni możliwości przesuwania nauczycieli akademickich zatrudnionych na pełnym etacie do grup pracowników zatrudnionych na etatach częściowych (w myśl art. 118 gwarancje zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy przysługiwałyby wyłącznie osobom zatrudnionym na podstawie mianowania, czyli profesorom tytułarnym).
4. Polska jest na ostatnim miejscu wśród krajów UE, jeśli chodzi o nakłady na szkolnictwo wzysze. Postulujemy powrót do określania przeciętnych wynagrodzeń w grupach pracowników (profesorów, adiunktów, asystentów, pracowników niebędących nauczycielami akademickimi) co najmniej na poziomie określonym relacją 3:2:1:1 w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, które to zasady ukształtowane zostały w latach 2001-2005. Dotyczą one wynagrodzeń finansowanych z budżetu RP w tzw. dotacji stacjonarnej-dydaktycznej.
5. Zatrójniskim niskim poziomem polskiej nauki w relacji do świata (40. miejsce w rankingach jako suma punktów naszych uczelni) uważamy, że dotychczasowe zmiany raczej potężyją patologię polskiej nauki, niż je reformują. Wymownym przykładem jest zbytnia centralizacja wyniesiona z minionego okresu i wątpliwy sens funkcjonowania takich ciał administracyjnych jak: Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych, czy Rada Szkolnictwa Wzyszego, de facto ograniczających autonomię uczelni. Niski wskaźnik umiędzynarodowienia uczelni - 0,9 przy 6,0 dla krajów UE i 9,0 dla państw zrzeszonych w OECD, ograniczony zakres innowacyjności, wyrażony znikomą liczbą wartościowych patentów, niejasne kryteria dostępu do grantów unijnych, brak możliwości zatrudniania utalentowanej naukowo młodzieży to atrybuty stagnacji polskich uczelni.
6. Jesteśmy przeciwni ewentualnemu wejściu w życie art. 129 nakazującego uzyskiwanie zgody Rektora na podjęcie dodatkowej pracy w proponowanym nowelizacją brzmieniu. Narusza to porządek konstytucyjny i zasadę równości wobec prawa. Ponadto może być źródłem praktyk korupcyjnych, bowiem brak przejrzystych kryteriów stwarza pokusę różnicowania sytuacji nauczycieli akademickich według uznania.

W imieniu

Międzyszakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Politechniki Opolskiej

Zbigniew Borysiuk, przewodniczący

Koncert chińskich wirtuozów

Muzycy, których można usłyszeć na nagrodzonej Oscarem ścieżce dźwiękowej do "Przyczajonego Tygrysa, Ukrytego Smoka" wystąpili w opolskiej filharmonii.

Wszyscy mamy jeszcze w pamięci zjawiskowy występ zespołu tanecznego studentów z Politechniki Pekinńskiej, który przyjechał na zaproszenie Instytutu Konfucjusza, a już minął rok tygrysa, Kraj Środka wszedł w znak królika i najlepszy w kraju, kierowany przez panią **Marlenę Kanię** IK zaprosił do Opola kolejnych, egzotycznych artystów.

Tym razem byli muzycy Narodowej Orkiestry Chińskiego

Radia, czyli najbardziej elitarnego zespołu Chin, koncertującego z wielkimi sukcesami na scenach całego globu.

9 lutego, na koncercie pt. *Radosne Święto Wiosny* gościł sam ambasador Chin **Sun Yuxi**, który powiedział: *Chińczycy pragną dzielić się radością tych świąt z innymi narodami, zwłaszcza z narodem polskim. Chińska muzyka poprzez swój wyjątkowy styl i specyficzną melodię wyraża emocje i nastroje, jakich doświadczają Chińczycy. Z pewnością może ona stać się pomostem łączącym dusze naszych narodów.*

Ambasador nie mylił się - niezwykła muzyka ludowa grana na tradycyjnych instrumentach takich jak cytra, er-hu, czy surma spotkała się z owacjami na stojąco blisko półtysięcznej publiczności, która dała się zupełnie zaczarować i przenieść wprost do *Snu czerwonego pawilonu* i zobaczyć *Odbicie w wodach studni Erquan* (czyż same tytuły utorów nie brzmią jak muzyka?)

Orkiestra dała jeszcze jeden koncert, 10 lutego. Poprowadził go **Grzegorz Pasek** z Działu Promocji i Kultury. LSG

12 Z życia Uczelni

Ach, cóż to był za bal!

W obchody 45-lecia politechnika weszła tanecznym krokiem

taneczne z Faltkowską

J. Skubis i K. Duda, w tle zespół Angelus

państwo Kracowie

państwo Morzykowie, państwo Zależni i państwo Chrabobowię

A. Żurawska i R. Świrski

państwo Skubisowie

Bal Sportowca

*Dla sportowców nawet bal to okazja
aby wygrać jakąś konkurencję*

*Nie ma wątpliwości:
sport to zdrowie ... i uroda*

Innowacyjne laboratoria

naukowo-badawcze
Politechniki Opolskiej

W ramach Priorytetu 1: Wzmocnienie atrakcyjności gospodarczej regionu, działanie 1.3 Innowacje, badania, rozwój technologiczny, poddziałania 1.3.1 Wsparcie sektora B+R oraz innowacji na rzecz przedsiębiorstw, Zarząd Województwa Opolskiego ogłosił 12 lutego 2011 roku I nabór wniosków o dofinansowanie projektów dotyczących między innymi: zakupu maszyn, urządzeń, wyposażenia oraz wartości niematerialnych i prawnych dla laboratoriów w szkołach wyższych i innych jednostkach naukowych, prowadzących badania na rzecz nowoczesnych technologii produkcyjnych oraz budowy, przebudowy obiektów niezbędnych do prowadzenia badań.

Duże zainteresowaniem projektem wykazał Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki i wkrótce zaangażował się w przygotowanie projektów na konkursy. We współpracy z Działem Analiz i Planowania Rozwoju w dniu 15 marca 2010 roku w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Opolskiego złożone zostały 4 projekty. Trzy projekty opracowane przez Instytut Elektroenergetyki dotyczyły utworzenia nowoczesnych laboratoriów zajmujących się specjalistycznymi badaniami w zakresie diagnostyki napięć udarowych, diagnostyki spektrofotometrii i diagnostyki infradźwięków. Natomiast projekt przygotowany przez Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej dotyczył zakupu sprzętu do badań w zakresie nowoczesnej eksploatacji, diagnostyki, monitoringu i serwisu łożysk tocznych w napędach elektrycznych.

Spośród 4 złożonych wniosków akceptację uzyskały 3 projekty, ocenione pozytywnie pod względem formalnym i merytorycznym przez Zarząd Województwa Opolskiego. Na przełomie czerwca i lipca 2010 roku podpisane zostały umowy pomiędzy Urzędem Marszałkowskim a Politechniką Opolską o dofinansowanie 3 projektów:

■ Instytut Elektroenergetyki, Katedra Wysokich Napięć; projekt pn. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw

w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium diagnostyki napięć udarowych na Politechnice Opolskiej”. Koordynatorem projektu jest dr inż. Paweł Frącz

Całkowita wartość projektu: 660 000,00 zł

Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 561 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 99 000 zł

■ Instytut Elektroenergetyki, Katedra Wysokich Napięć; projekt pn. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium diagnostyki spek-

trofotometrii optycznej wyładowań elektrycznych na Politechnice Opolskiej”. Koordynatorem projektu jest dr inż. Paweł Frącz

Całkowita wartość projektu: 310 000,00 zł

Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 263 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 47 000,00 zł

■ Instytut Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej, Katedra Napędu Elektrycznego, Diagnostyki i Elektroniki Przemysłowej; projekt pn. „Nowoczesna eksploatacja, diagnostyka, monitoring i serwis łożysk tocznych w napędach elektrycznych – laboratorium Instytutu Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Opolskiej w Opolu?”. Koordynatorem projektu jest dr hab. inż. Sławomir Szymaniec, prof. PO

Całkowita wartość projektu: 400 000,00 zł

Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 340 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 60 000,00 zł

Wartość projektów składanych
w I naborze to kwota ok.
1 370 000,00 zł.

27 sierpnia 2010 roku Zarząd Województwa Opolskiego w ramach Priorytetu 1 Wzmocnienie atrakcyjności gospodarczej regionu, działanie 1.3 Innowacje, badania, rozwój technologiczny, poddziałania 1.3.1 Wsparcie sektora B+R oraz innowacji na rzecz przedsiębiorstw, ogłosił II nabór wniosków.

Tym razem kolejne wydziały Politechniki Opolskiej w współpracy z zespołem Działu Analiz i Planowania Rozwoju złożyły w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Opolskiego aż 13 projektów do poddziałania 1.3.1:

Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki
- 5 wniosków,

Wydział Mechaniczny - 6 wniosków,

Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki - 1 wniosek,

Wydział Budownictwa - 1 wniosek.

Wszystkie projekty dotyczyły modernizacji istniejących laboratoriów, zakupu specjalistycznego sprzętu i utworzenia nowoczesnych laboratoriów, zajmujących się specjalistycznymi badaniami w zakresie: diagnostyki napięć udarowych; diagnostyki spektrofotometrii optycznej wyładowań elektrycznych; diagnostyki infradźwięków; nowoczesnej eksploatacji, diagnostyki, monitoringu i serwisu łożysk tocznych w napędach elektrycznych; optymalizacji pracy oraz rozbudowy elektroenergetycznych sieci rozdzielczych; CAD/CAM przystosowanego do innowacyjnych procesów technologicznych obróbki skrawaniem; szybkiego prototypowania, materiałów budowlanych; nowoczesnej technologii IT - wspierającego rozwój badań naukowych Centrum ITlab oraz utworzenie nowoczesnego laboratorium EnergiaITlab.

Spośród 13 złożonych wniosków aż 8 uzyskało pozytywną - pod względem formalnym i merytorycznym - ocenę Zarządu Województwa Opolskiego, a 17 grudnia 2010 roku zostały podpisane stosowne umowy (pomiędzy Urzędem Marszałkowskim a Politechniką Opolską) zapewniające dofinansowanie wymienionym projektom:

- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Instytut Elektroenergetyki, Katedra Wysokich Napięć projekt pn. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium diagnostyki infradźwięków na Politechnice Opolskiej”. Koordynatorem projektu jest dr inż. **Paweł Frącz**
Całkowita wartość projektu: 218 000,00 zł
Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 185 000,00 zł
Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 33 000,00 zł

- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Instytut Elektroenergetyki, Katedra Inżynierii Materiałowej i Elektrycznej projekt pn. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium EnergiaITlab na Politechnice Opolskiej”. Koordynatorem projektu jest dr hab. inż. **Dariusz Zmarły**, prof. PO
Całkowita wartość projektu: 624 000,00 zł
Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 530 000,00 zł
Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 94 000,00 zł
- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Instytut Elektroenergetyki, Katedra Wysokich Napięć projekt pn. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego laboratorium diagnostyki napięć udarowych na Politechnice Opolskiej – II etap”. Koordynatorem projektu jest prof. dr hab. inż. **Tomasz Boczar**
Całkowita wartość projektu: 3 570 000,00 zł
Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 3 000 000,00 zł
Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 570 000,00 zł
- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Instytut Elektroenergetyki, Katedra Wysokich Napięć projekt pn. „Utworzenie innowacyjnego Centrum ITlab wspierającego rozwój badań naukowych, prac B+R na rzecz przedsiębiorstw w idei zrównoważonego rozwoju w oparciu o nowoczesne technologie IT na Politechnice Opolskiej w Opolu”. Koordynatorem projektu jest dr inż. **Paweł Frącz**
Całkowita wartość projektu: 2 740 000,00 zł
Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 2 300 000,00 zł
Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 440 000,00 zł

- Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, Instytut Elektroenergetyki, Katedra Systemów Sieci i Urządzeń Elektrycznych projekt pn. „Rozwój badań naukowych, prac rozwojowych i innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw energetycznych oraz energetyki lokalnej w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie na Politechnice Opolskiej nowoczesnego laboratorium optymalizacji pracy oraz rozbudowy elektroenergetycznych sieci rozdzielczych”. Koordynatorem projektu jest dr inż. **Andrzej Włóczyk**

Całkowita wartość projektu: 349 000,00 zł
Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 296 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 53 000,00 zł

- Wydział Mechaniczny, Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji projekt pn. „Rozwój badań naukowych i innowacyjności w idei zrównoważonego rozwoju przez modernizację laboratorium CAD/CAM przystosowanego do innowacyjnych procesów technologicznych obróbki skrawaniem”. Koordynatorem projektu jest dr hab. inż. **Piotr Niesłony**, prof. PO

Całkowita wartość projektu: 342 000,00 zł
Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 291 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 51 000,00 zł

- Wdział Mechaniczny, Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji projekt pn. „Rozwój innowacyjnych metod komputerowego wspomaganie prac inżynierskich w idei zrównoważonego rozwoju przez utworzenie nowoczesnego stanowiska laboratoryjnego do szybkiego prototypowania”. Koordynatorem projektu jest dr inż. **Krzysztof Żak**

Całkowita wartość projektu: 208 000,00 zł

Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 177 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 31 000,00 zł

- Wydział Budownictwa, Katedra Inżynierii Materiałów Budowlanych projekt pn. „Utworzenie nowoczesnego stanowisk badawczych materiałów budowlanych spełniających wymogi laboratorium akredytowanego przy PCA”. Koordynatorem projektu jest prof. dr hab. **Stefania Grzeszczyk**

Całkowita wartość projektu: 1 400 000,00 zł

Dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej 85%: 1 190 000,00 zł

Wkład własny 15% + koszty niekwalifikowalne: 210 000,00 zł

**Wartość projektów składanych
w II naborze to kwota
10 900 000 zł.**

Łączna wartość 11 projektów realizowanych w ramach Priorytetu 1 Wzmocnienie atrakcyjności gospodarczej regionu, działanie 1.3 Innowacje, badania, rozwój technologiczny, poddziałania 1.3.1 Wsparcie sektora B+R oraz innowacji na rzecz przedsiębiorstw przez poszczególne jednostki w Politechnice Opolskiej to ok. **12 270 000,00 zł.**

Politechnika Opolska przez zaangażowanie pracowników naukowych i kadry administracyjnej w realizację projektów, zyskuje nową infrastrukturę naukowo-badawczą zapewniającą kształcenie wyższej jakości. Tym samym przyczynia się do rozwoju i zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw, atrakcyjności województwa opolskiego jako miejsca do inwestowania i zamieszkania. Niewątpliwie poprzez inwestowanie w innowacyjne laboratoria Politechniki Opolskiej podnosi się jakość świadczonych usług w zakresie współpracy z innymi ośrodkami naukowymi w Polsce oraz w całej Europie, a także z przedsiębiorstwami i przemysłem w regionie.

 mgr inż. **Joanna Ruć**, Dział Analiz i Planowania Rozwoju

Aktualne wyposażenie laboratorium obróbki skrawaniem Wydziału Mechanicznego

Przysłe wyposażenie, czyli nowoczesna tokarka typu DMGCTX 310 Eco.

Stan budynku nr 4 przed rozpoczęciem realizacji inwestycji – II Kampus Politechniki Opolskiej. Pomimo wizualizacja obiektu w II Kampus Politechniki Opolskiej – budynek Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, w którym znajdowało się będą laboratorium: nowych technologii energetycznych, techniki wysokich napięć, diagnostyczne, anten i fal i ITlab.

Za ścianą Zaścianka

...wyrósł 18 nowych pokoi
i sala cichej nauki

od prawej: P. Rajfur, J. Gigel, R. Zembaczyński,
S. Witczak, w środku B. Dobrowolski

od prawej: A. Żurawska, B. Hetmańska, D. Gryf,
W. Zadka, J. Skubis, R. Zembaczyński

rektor J. Skubis

kancelarz B. Hetmańska
i dziekan B. Dobrowolski

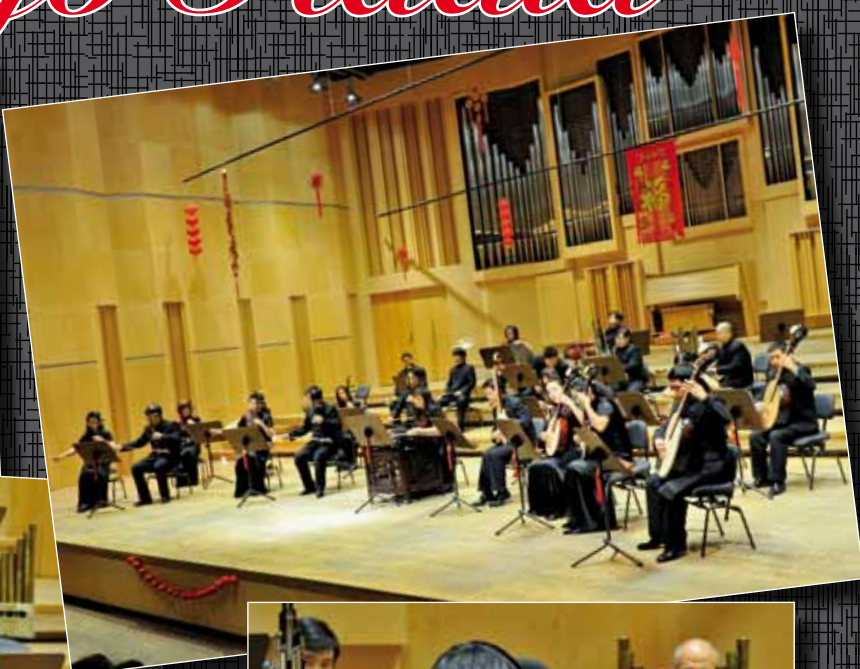

Przewodnicząca Samorządu Studenckiego A. Moczko
i rektor J. Skubis

prezydent R. Zembaczyński

Koncert Narodowej Orkiestry Chińskiego Radia

ambasador Chin Sun Yuxi

Więści z wydziałów

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

Z widokiem na plac budowy

Cały świat czeka na absolwentów Wydziału Budownictwa, gdzie bowiem nie spojrzeć – tam place budowy, tam żurawie i rusztowania, a już przynajmniej plan gruntownego remontu, lub choćby przemalowanie elewacji.

Nie trzeba zresztą daleko szukać: sam Wydział, wznosząc przy ul. Katowickiej nowy budynek dydaktyczny tuż obok starego, trzeba przyznać całkiem reprezentacyjnego, lecz za małego obiektu, dostarcza najlepszego przykładu na to, że boom w budownictwie trwa. W tych okolicznościach, na uroczystości rozdania dyplomów, która miała miejsce 19 stycznia w pięknej auli wydziałowego gmachu głównego (oczywiście z widokiem na wspomniany plac budowy) wypadało więc młodym inżynierom życzyć już tylko aby „dyplom stał się przepustką do spełnienia marzeń i ambicji” (dziekan WB, prof. **Stefania Grzeszczyk**) i zapewnić, że „ten świat należy do Was” (pani prorektor dr **Aleksandra Żurawska**). Absolwenci zaś, podziękowali nauczycielom przez swojego przedstawiciela **Piotra Goreckiego**, który nie zapomniał też o podziękowaniu dla mamy, odebrali dyplomy, wyróżnienia i gratulacje. Wśród nich zobaczyliśmy wiele pań, w tym również twarz kampanii Dziewczyny na politechniki! **Karolinę Drozdowską**, wyróżnioną w konkursie im. Oswalda Matei. Prof. **Jan Żmuda** reprezentujący także Opolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa nie krył satysfakcji, że „wygrały kobiety”. Nie mogło być inaczej - kiedy najlepszy wydział uczelni kierowany jest przez kobietę – to jego studentki czerpią świetny przykład

i dają z siebie wszystko, bo widza, że warto. Dyplom jednolitych studiów magisterskich odebrało 85 osób, studiów I stopnia 56 – stacjonarnych i 40 niestacjonarnych, a II stopnia 26. Dr inż. **Wiktor Abramek**, wykładowca i przewodniczący OOIB przypomniał jeszcze wszystkim o etapach zawodowych, jakie muszą pokonać absolwenci, aby ubrać kaski i ruszyć na budowy, jednak dla tak zdolnej młodzieży zdobycie potrzebnych uprawnień będzie pewnie tylko formalnością, czego serdecznie im życzymy!

LSG

mgr. inż. Karolina Drozdowska

WYDZIAŁ INŻYNIERII PRODUKCJI I LOGISTYKI

Nowa habilitacja

Na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki w dniu 13 stycznia br. odbyło się kolokwium habilitacyjne dra inż. **Marcina Lorenc**a, pracownika naukowego Wydziału Inżynierii Produkcji i

Pracownicy Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki zdobyli w ostatnim czasie stopnie doktorskie. Pierwszą z nich jest asystentka w Instytucie Automatyki i Informatyki, mgr inż. **Grażyna Suchacka**, która obroniła się w dniu 18 stycznia 2011 rozprawą doktorską nt. „Oriented Admission Control and Request Scheduling Method for Commercial Web Sites” na Wydziale Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej. Decyzją Rady Wydziału z dnia 25 stycznia 2011 został jej nadany stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie informatyka. Była to obrona z wyróżnieniem. Promotorem pracy był dr hab. inż. **Leszek Borzemski**, prof. Politechniki Wrocławskiej.

Z kolei asystent w Instytucie Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej mgr inż. **Janusz Kołodziej** obronił w dniu 3 lutego 2011 rozprawą doktorską nt.: „Analiza dynamicznych i ustalonych stanów pracy

Logistyki Politechniki Opolskiej.

Decyzją Rady Wydziału został mu nadany stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

Recenzentami monografii habilitacyjnej, dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego M. Lorenc'a byli: prof. dr hab. inż. **Waldemar Minkina** z Politechniki Częstochowskiej, prof. dr hab. inż. **Jan Zakrzewski** z Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. **Marian Miłek** z Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz prof. dr hab. inż. **Zdzisław Kabza** z Politechniki Opolskiej. Serdecznie gratulujemy!

Szerzej o nowym doktorze habilitowanym napiszemy w następnym numerze WU.

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI I INFORMATYKI

Nowe doktoraty

silnika reluktancyjnego ze strumieniem poprzecznym” w dyscyplinie elektrotechnika i uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika. Również ta obrona uzyskała wyróżnienie. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**.

Mnożenie do 1000 w pamięci ...i inne pożytki ze studiów

...np. „bagaż dobrego wykształcenia” i to, że będzie się potrzebnym w gospodarce opartej na wiedzy, jednak u świeżo upieczonych absolwentów, (bo to właśnie do nich kierował przytaczane słowa prorektor ds. nauki **Marek Tukiendorf**) możliwość zaimponowania płci przeciwnej wywołała uśmiech najszerszy.

Trudno się zresztą dziwić świetnym humorom absolwentów WEAI, którzy 15 stycznia zgromadzili się – być może ostatni raz w tak miłym gronie – w auli Łącznika. Odebranie dyplomu politechniki to prawdziwy sukces, wieńczący wieloletnią, ciężką pracę. Jest się z czego cieszyć i jest z czego być dumnym. Niewielką próbkę owej pracy, czyli trudnych zagadnień, jakie studenci „elektrycznego” musieli sobie przyswoić podczas studiów przedstawił **Tomasz Garbiec**, słuchacz studiów doktoranckich, który zaprezentował *Wyniki prac nad maszyną indukcyjną z wirnikiem maszynowym, prowadzonych w Katedrze Maszyn Elektrycznych*.

Z całą pewnością nie było lekko. Mamy jednak nadzieję, że absolwenci będą wspominać czas studiów z sentymentem. Już podczas uroczystości, kiedy dziekan prof. **Marian Łukaniszyn** przedstawił – ku pamięci

– prezentację o wydziale, na widok planszy z tak dobrze znanym, pokonywanym setki razy, często z duszą na ramieniu, wejściem do budynku przy ul. Sosnkowskiego, przez aulę przeszedł pomruk rozrzewnienia...

Uroczystość, z dowcipem i talentem poprowadził prodziekan prof. **Tomasz Boczar**, dzięki któremu wszystko przebiegło nie tylko sprawnie, ale też i w niezwykle sympatycznej atmosferze. Łączna liczba tegorocznych absolwentów wydziału wyniosła 256 osób na studiach stacjonarnych i 89 na niestacjonarnych. Mimo tak wielkiej liczby bohaterów styczniowej uroczystości znalazło się także miejsce na bardzo miły akcent: maestro **Przemek Ślusarczyk**, którego orkiestra oparła imprezę muzycznie – otrzymał od prof. Boczara kwiaty i podziękowania. Bo kto jak kto, ale nasza orkiestra z „Marszem Elektronem” i trzema „Marszami Orkiestry Elektrycznej” ma w sławieniu domen Wydziału zasługi niepodważalne.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

Balem Sportowca u Papy Musiōła zakończył Klub Uczelniany AZS Politechniki Opolskiej konkurs na najlepszego sportowca.

W nastroju dyskotekowym zgromadzeni licznie w popularnym opolskim klubie studenci (nie tylko politechniki) oklaskiwali zwycięzców dorocznego konkursu.

Głosy na swoich faworytów oddawać można było przez 2 miesiące, a w ceremonii wręczenia nagród uczestniczyli także prorektorzy – panie **Aleksandra Żurawska** i **Anna Król** oraz **Marek Tukiendorf**, wśród przedstawicieli władz uczelni nie zabrakło także dziekana Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, prof. **Jana Szczegielniaka** i prodziekana **Rafała Tatarucha** oraz Wydziału Mechanicznego, prof. **Janusza Pospolity**. Licznie jak zwykle obecni byli pracownicy Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii oraz trenerzy.

Na Walnym zebraniu Sprawozdawczo-Wyborczym 24 stycznia 2011 roku powołano nowy zarząd KU AZS PO (kadencja 2011 – 2013)

Skład zarządu KU AZS PO

Tomasz Wróbel - prezes

dr **Dariusz Nawarecki**

- wiceprezes ds. sportowo-finansowych

Waldemar Firlus - wiceprezes ds. sportu masowego

mgr **Tomasz Zajączkowski** - skarbnik

Bartosz Banachowski – sekretarz

członkowie zarządu:

dr **Dorota Borzucka**, mgr **Genowefa Żyżyk**,

dr inż. **Wojciech Radziewicz**,

Sandra Siano, **Dagmara Przybylska**

1. **Grzegorz Nalepka**
- siatkówka
2. **Elżbieta Benz** - judo
3. **Danuta Plewnia** - LA
4. **Antoniak Tomasz**
- koszykówka
5. **Dębińska Anna**
- pływanie
6. **Zubik Bartosz**
- koszykówka
7. **Swat Paweł**
- piłka ręczna
8. **Szwajlik Magdalena**
- short track
9. **Pietraszko Michał**
- lekkoatletyka
10. **Plaskota Krzysztof**
- dziesięciobój

Inspektor OPO Mirostław Lasar w podwójnej roli: muzyka i absolwenta

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA

Na Wydziale Zarządzania Politechniki Opolskiej rozpoczęło działalność kolejne studenckie koło naukowe, tym razem skupione wokół zagadnień związanych z nauką o administracji. SKN pod nazwą „Ius publicum” oficjalnie powołane 9 listopada 2010 r. powstało z inicjatywy grupy studentów kierunku administracja przy udziale nauczycieli akademickich: dr **Justyny Stadniczeńko-Sinicy** i mgr **Piotra Zamelskiego**. Skupieni w kole studenci postawili sobie za cel pogłębianie wiedzy w zakresie nauk o administracji oraz prawa konstytucyjnego, administracyjnego, gospodarczego i praw człowieka, a także wzajemną pomoc w nauce i dostępie do źródeł wiedzy, kształtowanie poczucia odpowiedzialności za dobro publiczne, pogłębianie znajomości zasad etycznych w funkcjonowaniu administracji publicznej oraz wyrabianie

umiejętności przydatnych w działalności zawodowej. Działalność „Ius publicum” obejmuje organizację spotkań i współpracę z przedstawicielami instytucji zajmujących się tworzeniem i stosowaniem prawa oraz wizyt w ich siedzibach, organizację konferencji, sesji, warsztatów naukowych i spotkań tematycznych oraz aktywne uczestnictwo w życiu Uczelni i Wydziału. Skład zarządu koła w roku akademickim 2010/2011 tworzą studenci: **Marlena Tkacz** (przewodniczącą), **Irena Turek** (zastępczyni przewodniczącej), **Marta Sacher** (sekretarz) i **Michał Ołdak** (skarbnik). Funkcję opiekuna pełni mgr **Piotr Zamelski**.

Katedra Finansów i Zarządzania ma nowego dyrektora, z dniem 1 grudnia 2010 stanowisko objął prof. **Joachim Foltys** Dr hab. inż. Joachim Foltys, prof. PO (ur. 1958r.)

Stopień doktora uzyskał w 1991 r. na Akademii Ekonomicznej w Katowicach, natomiast tytuł doktora habilitowanego nauk ekonomicznych na Uniwersytecie Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy w 2010 roku. Profesor prowadzi badania naukowe w obszarze zarządzania organizacją ze szczególnym uwzględnieniem outsourcingu oraz kapitału intelektualnego organizacji w optyce jej wartości. Opracował i wdrożył nowoczesne projekty szkoleniowe (e-learningowych i blended learningowych). Profesor przez kilka lat był kierownikiem Huty Batory S.A. a także dyrektorem BRE Banku w Katowicach i Rybniku. Obecnie jest Dyrektorem Szkoły Zarządzania Uniwersytetu Śląskiego a od października 2010 r. pracuje na Wydziale Zarządzania na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

W dniu 20 stycznia br. prof. **Leszek Karczewski** z Katedry Rynku Pracy i Kapitału Ludzkiego uczestniczył w seminarium pt. „Etyka biznesu dzisiaj” zorganizowanym przez Towarzystwo Naukowe Prakseologii PAN w Pałacu Staszica w Warszawie, a także w Walnym Zgromadzeniu Stowarzyszenia Etyki Biznesu EBEN Polska.

Akademickie Laboratorium Badań Europejskich

Politechniki Opolskiej zorganizowało 24 stycznia br. debatę otwartą na temat „Wpływ czynników społeczno-gospodarczych na jakość życia mieszkańców Opolszczyzny, w kontekście integracji europejskiej i światowego kryzysu gospodarczego”. Honorowym patronatem otoczył ją dziekan Wydziału Zarządzania prof. **Krzysztof Malik**. Debatę poprzedzona została wykładem wprowadzającym prof. **Adama Roznocha** oraz prezentacją wyników badań ankietowych przeprowadzonych przez członków ALBE w wybranych gminach woj. opolskiego. Debatę była jednocześnie inauguracją działalności Akademickiego Laboratorium Badań Europejskich Politechniki Opolskiej.

Dr inż. **Janusz Wielki** został zaproszony przez profesorów Witolda Chmielarza i Jerzego Kisielnickiego do rady programowej konferencji „Informatyka dla przyszłości - miejsce i rola serwisów internetowych w rozwoju społeczeństwa informacyjnego”, organizowanej na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego. Warto wspomnieć, iż 31 stycznia 2011 r. promotor doktoratu dra J. Wielkiego – prof. A Min Tjoa, dyrektor Instytutu Technologii Softwarowych (Institute of Software Technology) w Wiedniu <http://www.ifs.tuwien.ac.at/user/187>) - otrzymał tytuł doktora honoris causa Politechniki w Pradze. Podniosła uroczystość miała miejsce w Kaplicy Betlejemskiej (Bethlehem Chapel).

 Mirosława Szewczyk

prof. Adam Roznocha

STUDIUM JEZYKOW OBCYCH

Z radością i dumą za pośrednictwem WU informujemy środowisko o kolejnych osiągnięciach naszych studentów w zakresie znajomości języków obcych.

W listopadzie (26.) ubiegłego roku odbyła się organizowana corocznie przez Politechnikę Poznańską XII Ogólnopolska Olimpiada Języka Angielskiego. Uczestniczącym w niej studentom wyższych uczelni technicznych daje możliwość skonfrontowania swojej wiedzy i umiejętności językowych. W gronie 21 najlepszych wyraźnie na czoło wysunął się **Michał Gawlas**, student wydziału WEAI, podopieczny dr **Bogusława Kubiaka**, otrzymując 60 punktów na 73 możliwych. Kolejne osoby w konkurencji uzyskały 48-45 punktów. W gronie studentów startujących w olimpiadzie byli również nasi zagraniczni stypendyści Erasmusa. W tym roku przygotowaniem kandydatów do olimpiady w Studium Języków Obcych Politechniki Opolskiej zajęła się mgr **Joanna Tokarska-Kozłowska** a pomagali jej mgr **Anna Baczyńska** i mgr **Mieczysław Szumny**.

Natomiast 19 października 2010 odbył się pierwszy etap IV Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Niemieckiego dla Studentów Wyższych Uczelni Technicznych organizowanej przez Studium Praktycznej Nauki

Sesja zdjęciowa do NTO. Nie tak łatwo sfotografować znaczek PO

Języków Obcych Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Organizatorem etapu olimpijskich zmagani językowych w naszym Studium Języków Obcych i koordynatorem konkursu była mgr **Edyta Bogacka**. Nad sprawnym jego przebiegiem czuwała komisja w składzie: mgr **Krystyna Potoniec**, mgr **Jadwiga Rostecka-Berka**, mgr **Bogusława Kowalczyk** i mgr **Elżbieta Grzelka**. W olimpiadzie rywalizowało ze sobą 44 studentów naszej Uczelni, z których sześciu najlepszych zakwalifikowało się do drugiego etapu. Nasi laureaci to **Paweł Filla**, **Rafał Gwozdek**, **Rafał Kołodziej**, **Michał Krawiec**, **Monika Mainka**, **Sebastian Wystrach**. Maksymalna liczba punktów możliwych

do zdobycia wynosiła 80. Aby dostać się do drugiego etapu należało uzyskać 66 punktów. Finał olimpiady zaplanowany odbywający się na Politechnice Śląskiej w Gliwicach został na 13 maja br. Wszystkim laureatom pierwszego etapu serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów, a sobie życzymy wielu studentów, którym nauka języków obcych będzie sprawiała ogromną przyjemność, nie mniejszą niż nauka przedmiotów kierunkowych.

 T. Pochopin

Nasze laboratoria

Laboratorium Konstrukcji Budowlanych

Laboratorium zlokalizowane jest w hali laboratoryjnej Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej mieszczącej się przy ul. Katowickiej 48. Hala wyposażona jest w ramę „stand” współpracującą ze stropem umożliwiającą obciążanie badanych konstrukcji dużymi siłami. Do budowy stanowisk badawczych wykorzystywana jest suwnica o rozpiętości 9 m i udźwigu 10 ton. Dzięki tym możliwościom technicznym prowadzone są m.in. badania wielkogabarytowych elementów konstrukcyjnych jak: żelbetowe płyty, zwężki, kręgi, dennice studzienek drogowych oraz pełnowymiarowe cienkościennie elementy układów nośnych hal stalowych. Laboratorium ma olbrzymie możliwości w prowadzeniu badań naukowych, badawczych, rozwojowych i zajęć dydaktycznych. Wyposażone jest w doskonały wielosiłownikowy hydrauliczny system symulacji obciążeń rzeczywistych INSTRON sterowany cyfrowym układem zadawania i monitorowania sygnałów sterujących i pomiarowych oraz w aparaturę umożliwiającą pomiar i akwizycję wartości sił, odkształceń i przemieszczeń na 128 kanałach w czasie rzeczywistym. W laboratorium stosowany jest również hydrauliczny układ siłowy składający się z grupy siłowników o możliwościach wymuszenia sił statycznych do 1000 kN również na obiektach w naturze.

Studenci w ramach zajęć w Laboratorium Konstrukcji Budowlanych mają możliwość obserwowania i badania zachowania się rzeczywistych elementów układów nośnych obiektów budowlanych pod realnym obciążeniem, łącznie z obciążeniem niszcącym. Śledząc poszczególne fazy pracy obciążanych elementów dokonują pomiaru: odkształceń, przemieszczeń i rozwarłośc rys. W elementach żelbetowych badają rozmieszczenie zbrojenia przy wykorzystaniu detektora PROFOMETER 5, który w sposób nieniszczący wykorzystując indukcje impulsową lokalizuje zbrojenie. Określają parametry wytrzymałościowe betonu przy pomocy metod nieniszczących z wykorzystaniem młotka Schmidta oraz badań niszczących przeprowadzanych na próbkach w maszynie wytrzymałościowej.

Badania w laboratorium mogą być realizowane przy współpracy z innymi jednostkami naukowymi i zakładami przemysłowymi, głównie związanymi z branżą budowlaną. Laboratorium Konstrukcji Budowlanych opiekuje się dr inż. **Bronisław Jędraszak**. Zorganizowane ono jest przy Katedrze Konstrukcji Budowlanych i Inżynierskich, której kierownikiem jest dr hab. inż. **Jan Żmuda** prof. PO.

Wyposażenie:

- zestaw aparatury do badań nieniszczących konstrukcji,
- wiertnica diamentowa do pobierania odwiertów rdzeniowych z konstrukcji żelbetowych,
- układ pomiarowy MGC plus firmy Hottinger wyposażony w 128 kanałów do pomiarów z wykorzystaniem tensometrów elektrooporowych i czujników przemieszczeń,
- układ pomiarowy Spider 8 firmy Hottinger wyposażony w 8 niededykowanych kanałów pomiarowych (8 tensometrycznych, napięciowych i indukcyjnych),
- wzmacniacze pomiarowe MPL 108 firmy Peltron umożliwiające pomiar przemieszczeń w 24 punktach. Współpracują

z układami pomiarowymi MGC plus i Spider 8,

- transformatorowe przetworniki przemieszczeń liniowych stosowane do statycznych i dynamicznych pomiarów: przesunięć, zmian długości i grubości materiałów, ugięć części maszyn i konstrukcji. Zakres pomiarowy od ± 1 do ± 250 mm,
- tensometryczne przetworniki siły o zakresie pomiarowym 50, 100 500 i 1000 kN,
- zestaw maszyn wytrzymałościowych realizujących obciążenia ściskające i rozciągające do 1000 kN,
- uniwersalne urządzenia do realizacji obciążeń statycznych na obiektach badawczych i w naturze:
  - zestaw 10 siłowników hydraulicznych o maksymalnej sile od 50 do 1000 kN i maksymalnym przesunięciu tłoka 250 mm,
  - trzy zasilacze hydrauliczne o wydajności 3 l/min,
  - wielosiłownikowy hydrauliczny system symulacji obciążeń rzeczywistych, sterowany cyfrowym układem zadawania i monitorowania sygnałów sterujących i pomiarowych (firmy Instron):
    - cyfrowy układ sterowania Labtronic 8800,
    - zasilacz hydrauliczny o wydajności 170 l/min i ciśnieniu nominalnym 280 Bar,
    - siłownik hydrauliczny o sile statycznej 630 kN i dynamicznej 500 kN, skok tłoka 400 mm,
    - dwa siłowniki hydrauliczne o sile statycznej 250 kN i dynamicznej 200 kN, skok tłoka 400 mm.

 B. Jędraszak

Pozegnania

Tadeusz Zagajewski - część II

Prof. dr inż. dr h.c., Dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej, pierwszy Dziekan Wydziału Automatyki, współzałożyciel i Członek Honorowy PTETiS, Członek Rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk zmarł w Gliwicach w dniu 28 września 2010

Prof. Tadeusz Zagajewski 1945 roku przyjechał z żoną Ludwiką, dziećmi Ewą i Adamem i resztą rodziny do Gliwic i podjął pracę w Politechnice Śląskiej. W książce pt. „W moich oczach – 45 lat z Profesorem Tadeuszem Zagajewskim” tak pisze Jego wychowa-

nek profesor Stanisław Malzacher: „Wiele lat później, syn profesora, filozof, pisarz i poeta – p. Adam Zagajewski, w wywiadzie radiowym zauważył, że Gliwice wcale nie były celem, do którego zmierzał z żoną i dziećmi Tadeusz Zagajewski. Celem był Wrocław, a do opuszczenia pociągu w Gliwicach, zmusiła całą rodzinę nagła choroba kilkumiesięcznego Adasia. Czyż istnienie elektroniki w Politechnice Śląskiej mielibyśmy zawdzięczać przyszłemu poecie?” – zastanawia się profesor Stanisław Malzacher.

Umiejętność koncentrowania się na istotnych zagadnieniach, podejmowanie pracy w każdych, nieraz bardzo trudnych warunkach, systematyczność, wrażliwość i racjonalność pozwalały Mu osiągnąć skutecznie założone cele. Umiał skupić wokół siebie zespół ludzi i przekonać ten zespół do osiągnięcia wytyczonego celu. Wrodzona skromność

i minimalne potrzeby własne zjednywały Mu sympatię współpracowników, a przez młodzież był wręcz uwielbiany i to nie tylko za niezwykle eleganckie i treściwe wykłady, ale przede wszystkim za moralną postawę. Zwrócił się profesor Malzacher do swemu Mistrza z zapytaniem, czy warto się wysilać dla słuchaczy, którzy duchem są nieobecni na sali wykładowej. Na to profesor Zagajewski do profesora Malzachera: „Proszę Pana, jeśli przynajmniej kilku studentów wyniesie pożytek z tego wykładu, to warto się przyłożyć”. I jeszcze o naszym zawodzie do jednego z adiunktów: „A wie Pan, że tyle lat nauczałem i dopiero teraz się dowiedziałem, że słowo belfer ma źródłosłów hebrajski”. Kierowanie zespołem odbywało się w sposób skuteczny, choć nie było przymusu. Profesor zwykle sugerował, nie narzucał, ale po zastanowieniu się wychodziło na to, że sugestia była trafna. Jeśli było coś do wykonania w ściśle określonym terminie, to wówczas używał takiego polecenia: „Usilnie proszę o dotrzymanie podanego terminu”. I jak tu było nie dotrzymanie terminu?

Profesor zwykle był pogodny, nie użalał się nad sobą, stale życzliwy, ale potrafił też zakpić - nigdy z osoby, ale z jej czynu, gdy ten czyn na to zasługiwał. Było to tuż przed, albo w okresie „wypadków marcowych”. Zebranie nauczycieli akademickich Wydziału Automatyki prowadził jako dziekan profesor Tadeusz Zagajewski i tak rozpoczął: „Z inicjatywy Komitetu Partii mamy się naradzić nad usprawnieniem procesu wychowawczego. Co mają Państwo do powiedzenia w tej sprawie? Pierwszy wyrwał się do odpowiedzi młody asystent: „Nie uczą się, lekceważą, itp. ... to nie jest tak jak myśmy kiedyś studiowali! Na to Dziekan - Panie Kolego opowiada Pan jak stary dziadek - panie dzieciu za moich czasów to i tamto. Czy Pan już jest dziadkiem? A na to asystent ani mrumru! Pan Dziekan - Czy są jeszcze jakieś uwagi na temat usprawnienia procesu wychowawczego?” Nie było i zebranie zakończyło się w 5 minut. I istotnie nie było powodu do narzekania na studentów Wydziału Automatyki - zwykle jest to młodzież i uzdolniona matematycznie i pilna.

I jeszcze fragmenty z artykułu Adama Zagajewskiego pt. „619 słów o moim ojcu”, który ukazał się w prasie 17 grudnia 2007 roku: „Mój ojciec Tadeusz Zagajewski skończył 95 lat w niedzielę 16 grudnia. Od listopada 1945 roku mieszka na Śląsku, w Gliwicach..... Nieraz spotykam jego byłych studentów na różnych kontynentach, wszyscy mówią o nim z admiracją, ze wzruszeniem... Jest tak skromny, że dopiero niedawno powiedział mi, co robił w czasie okupacji... wiesz, ja we Lwowie pracowałem dla AK. Ale nie miałem wcale do czynienia z bronią, amunicją, nie, nic takiego. Więc co robiłeś? Wiesz, nic takiego, naprawiałem nadajniki radiowe.... Brałem do domu nadajnik, jeśli się zepsuł, i naprawiałem go. A jak go nosiłeś? Po prostu w teczce, one już były zminiaturyzowane. Czyli po prostu szedł przez miasto z nadajnikiem radiowym w teczce, mijając co chwilę niemieckie patrole...dzięki temu miasta na „L” mogły ze sobą rozmawiać, Lwów

łączył się z Londynem”. A jak mówimy o radiu, to warto zajrzeć do tomiku poezji Adama Zagajewskiego pt. „Anteny” - jest tam wzruszający wiersz o ojcu pt. „W małym mieszkaniu”.

Profesor preferował przemieszczanie się po bliższej i dalszej okolicy na piechotę, dopiero kiedy trasa liczyła wiele kilometrów, dawał się namówić na przejazd autem i najczęściej osobistym kierowcą był doc. Adam Błaszowski, zresztą ulubiony uczeń Mistrza. Relacja Adama Błaszowskiego: Do gabinetu eksperta Solidarności, profesora Tadeusza Zagajewskiego weszło w stanie wojennym dwóch „smutnych panów”. Profesor ocenił kim są i pyta: „czy panowie do mnie, czy po mnie?”

Skarżyła się koledze młoda asystentka, że nie może dopędzić pod górę profesora Zagajewskiego, bo on w jednym kroku pokonuje cztery schody, a ona tylko dwa. „Przyłóż się więcej podczas treningu (była niezłą siatkarką w gliwickim AZSie) - to może dogonisz Profesora” - doradzał kolega. Wzięła się do roboty i po jakimś czasie osiągała trzy schody jednokrokiem, ale dalej dziewczę, młodsze o pół wieku od profesora, nie dawało rady. Zatem profesor Tadeusz Zagajewski nie tylko w dziedzinie elektroniki, etyki, ale i kultury fizycznej był niedoścignym wzorem.

Zasadniczą dziedziną badań teoretycznych profesora Tadeusza Zagajewskiego było zastosowanie teorii obwodów do układów elektronicznych. Ale były również prace eksperymentalne związane z zastosowaniem elektroniki w przemyśle. Pierwszy okres działalności naukowej z lat 1947-1962 obejmuje ogólną analizę pracy generatorów elektronicznych, a w szczególności wpływ nieliniowości na ich pracę, analizę stanów nieustalonych, stałości częstotliwości, itp. Prace te oparte na teorii analizy harmonicznych, podobnie jak opracowania profesora Janusza Groszkowskiego, pozwoliły poszerzyć wiedzę o działaniu tych układów i dały asumpt do optymalizacji ich parametrów. Były też niewątpliwie inspiracją do dalszych badań prowadzonych przez Stanisława Malzachera i Leona Laska, co znalazło odzwierciedlenie w ich dysertacjach doktorskich.

Następny okres to lata 1963-1974, w którym Profesor publikował prace z ogólnej teorii podobieństwa obwodów i jej zastosowania do transformacji układów z jednej technologii na nowszą, np. przy przejściu z układów lampowych na układy z tranzystorami bipolarnym. Tu należy wymienić fundamentalne prace z Biuletynu PAN pt. „Generalized duality concept of electrical networks” Bull. Ac. Pol. Sc., Ser. IV, 11(1963), oraz wersję polską „Uogólniona zasada dwoistości obwodów elektrycznych i niektóre jej zastosowania” Arch. Elektrotechniki, 13(1964). Po angielsku „General principles of similarity of electrical networks” Bull. Ac. Pol. Sc., Ser. IV, 20(1972) i odpowiednik w Archiwum Elektrotechniki z 1972 roku pt. „Ogólne zasady podobieństwa obwodów elektrycznych”, a w międzyczasie seria artykułów dotyczących podobieństwa wzmacniaczy ze sprzężeniem zwrotnym RC lub RL, układów cyfrowych (dualność - lub jak często pisze Profesor - dwoistość bramek NOR i NAND), układów o stałych

„W małym mieszkaniu”

Pytam Ojca co robisz całymi dniami?

Wspominam

...odżywa prawie codziennie pogodny wrzesień 39, świst bomb,

ale także Ogród Jezuicki we Lwowie, błyszczący jak dawniej

...kajaki na Dniestrze, zapach wikliny i wilgotnego piasku,

upalny dzień, kiedy spotkałeś młodą kobietę,

studentkę prawa,

i podróż wagonem towarowym na zachód do ostatniej granicy,

i bukiet z dwustu róż, który ofiarowali ci studenci

dziękując za to, że stanąłeś w ich obronie na wiosnę 68 roku.

Adam Zagajewski, z tomu „Anteny”

rozłożonych, układów dualnych z nieliniowymi oporami, itp. W pracach tych profesor Tadeusz Zagajewski rozważał cztery typy podobieństwa, biorąc za kryterium podziału dwa rodzaje grafów obwodów (dualne lub skoliagone) i dwa rodzaje związków między impedancjami obwodów (inwersję lub konwersję impedancji). Dla tych czterech typów są wyprowadzone odpowiednie związki między immitancjami i transmitancjami obwodów podobnych. Analiza wrażliwości obwodów podobnych przedstawiona w pracach Jana Chojcana, Lucjana Karwana i ostatnio Andrzeja Kukielki jest kontynuacją prac Profesora. Należy zauważyć, że przy zamianie tranzystorów bipolarnych na układy z tranzystorami polowymi mamy do czynienia z zamianą sterowania prądowego na sterowanie napięciowe, a w latach ostatnich przy przejściu układów wzmacniaczy napięciowych na konweyery prądowe mamy do czynienia z transformacją powrotną. W każdym z tych przypadków teoria profesora Tadeusza Zagajewskiego pomaga w rozwiązaniu różnych problemów naukowych i technicznych.

W latach 80-tych ukazuje się kilka artykułów Profesora z ciekawym zastosowaniem funkcji Walsha do analizy sygnałów cyfrowych. W międzyczasie wiele artykułów zamieszczonych w czasopismach naukowo-technicznych dotyczących zastosowań elektroniki w przemyśle było niewątpliwie inspiracją do dysertacji Aleksandra Kwiecińskiego, Jerzego Witkowskiego, Macieja Nowińskiego i Andrzeja Niepołomskiego. Ostatni artykuł o dużym ładunku matematyczno-filozoficznym z 1989 roku w Biuletynie PAN pt. „Criticism of the definition of instantaneous frequency”, dotyczy „częstotliwości chwilowej”.

Ważne książki i podręczniki to „Radio-techniczne urządzenia nadawcze” z 1949 roku, „Nadajniki radiowe” z 1958 roku, „Elektronika przemysłowa” (współautor), I wydanie z 1961 roku i dalsze do 1975 roku, wreszcie „Układy elektroniki przemysłowej” I wydanie z 1964 roku i dalsze wydania, na których wychowało się kilka

pokoleń studentów i inżynierów elektroniki.

Pod kierunkiem prof. Tadeusza Zagajewskiego ponad 200 studentów wykonało prace magisterskie, kilkunastu wychowanków doktoryzowało się, kilku z nich uzyskało tytuł profesora lub stopień docenta. Profesor kierował lub inspirował swych współpracowników do wykonania wielu nowatorskich prac badawczych i stosowanych dla przemysłu. I tak -profesor Stefan Węgrzyn, pierwszy dyplomant profesora Tadeusza Zagajewskiego, specjalizował się w dziedzinie teorii regulacji, a następnie informatyki, w których jest wybitnym specjalistą. Profesor Stanisław Malzacher rozwinął w Instytucie Elektroniki miernictwo elektroniczne i

prowadził badania nieniszczące różnych materiałów metodami elektrycznymi. Docent Józef Tabin i docent Adam Stryk rozwinęły badania nieniszczące w Instytucie Metalurgii Żelaza. Profesor Leon Lasek jest specjalistą w dziedzinie elektroniki analogowej i konstruktorem iskrobezpiecznych układów w górnictwie. Jerzy Witkowski, profesor elektroniki w Kanadzie, rozwinął metody analizy układów cyfrowych. Docent Aleksander Kwieciński był twórcą elektroniki biomedycznej na Politechnice Śląskiej i konstruktorem urządzeń w tej dziedzinie. Młodzi doktorzy Maciej Nowiński i Andrzej Niepołomski pod kierunkiem Profesora opracowali na początku lat 70-tych szereg modułowych układów tranzystorowych dla potrzeb górnictwa (nie było jeszcze w Polsce produkcji układów scalonych). Wreszcie dr inż. Andrzej Błoniarowicz specjalista w dziedzinie techniki radiowo-telewizyjnej, konstruktor urządzeń radiokomunikacyjnych - to tylko niektórzy uczniowie i wychowankowie Profesora.

Profesor po przejściu na emeryturę zdecydowanie więcej czasu poświęcał na literaturę piękną niż techniczną. Być może to zainteresowanie spowodowała twórczość syna Adama – poety i pisarza, a być może ojca Karola – profesora języka niemieckiego, inspektora gimnazjów lwowskich. Profesor zarówno w tekstach pisanych jak i w mowie potocznej wyrażał się jasno i precyzyjnie posługując się piękną polszczyzną. Zatem inżynier z wykształcenia, z zawodu nauczyciel akademicki, był humanistą. Profesor Tadeusz Zagajewski dożył sędziwego wieku i zmarł 28 września 2010 roku. Jest pochowany na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

Opracował: dr inż. Lucjan Karwan, Instytut Elektroniki, Politechnika Śląska, adam.karwan@polsl.pl

Prezydent i rektor podziwiają model rzeźby św. Jana z Kęt

19 Final
ZAGRAMY 9 STYCZNIA 2011
DLA DZIECI Z CHOROZAMI UROLOGICZNYMI I NEFROLOGICZNYMI

"Ktokolwiek ofiarował choćby jeden grosz ten zagrał w naszej orkiestrze, dając dowód, że nie jest mu oby los polskich dzieciaków"

PODZIĘKOWANIE

dla

prof. dr hab. inż. Jerzego Skubisa

Rektora Politechniki Opolskiej

W imieniu Sztabu XIX Finału WOŚP w Opolu serdecznie dziękuję za włączenie się do tegorocznej akcji pomocy dzieciom ze schorzeniami urologicznymi i nefrologicznymi poprzez pomoc przy organizacji zbiórki pieniędzy i koncertu w Opolu w dniu 9 stycznia 2011 roku.

Bezinteresowna pomoc i zaangażowanie wielu ludzi dobrej woli i wolontariuszy - sprawiły, że po osiemnastu finałach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w każdym szpitalu w Polsce znajdują się nowoczesne urządzenia medyczne dla najmłodszych, wszystkie noworodki mają przebadany słuch, leczony jest każdy wcześniak z retinopatią, najmłodsze dzieci otrzymują osobiste pompy insulinowe a we wszystkich szkołach szkoli się polskie dzieci z udzielania pierwszej pomocy. Tegoroczna zbiórka pomoże stworzyć dodatkowe punkty diagnostyki urologicznej i nefrologicznej dla dzieci.

To dzięki takim ludziom, jak Pan Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy może grać w całej Polsce i na całym świecie czyniąc nasz kraj, zwłaszcza tego jednego dnia, radosnym, miłym, twórczym i godnym pokazywania innym.

Dziękuję
i zapraszam do grania z nami
do końca świata i jeden dzień dłużej!

Szef Opolskiego Sztabu WOŚP
Elżbieta Milińska
Dyrektor Młodzieżowego Domu Kultury w Opolu

Opole, 9 stycznia 2011 roku

Kultura

Konkurs Fotograficzny World Press Foto rozstrzygnięty

Zakończyła się 54 edycja uznawanego za jeden z najważniejszych w dziedzinie fotografii prasowej.

Jak donoszą media, w tym roku zgłoszona została rekordowa liczba zdjęć - 108 059, które napłynęły ze 125 krajów. Na konkurs zgłoszone zostały także dwa zdjęcia **Sławoja Dubiela**, uczelnianego fotografa, prezentowane w Wiadomościach Uczelnianych Politechniki Opolskiej. Jedno zamieszczone na 4 stronie okładki numeru specjalnego (9/197 -2010) przedstawiało flagę z kirem wywieszoną z okna akademika podczas żałoby narodowej zgłoszone do kategorii Wydarzenia), na drugim - także z okładki WU - widzimy dziewczynę z różą (kategoria Portret) podczas ostatniego pikniku naukowego (nr 16/204 - 2010). Pomimo tak licznej konkurencji obydwa zdjęcia zakwalifikowane zostały do finałowego konkursu i choć nie znalazły się wśród nagrodzonych - tytuł Zdjęcie roku przyznano fotografii Jodi Bieber z RPA - i tak jesteśmy dumni z prac Sławoja Dubiela.

Wystawa nagrodzonych w konkursie prac otwarta zostanie w kwietniu w Amsterdamie a potem powędruje do 100 miast w czterdziestu krajach, w tym i do Opola, gdzie w Galerii Sztuki Współczesnej podziwiać będą mogli ją również nasi studenci, m.in. dzięki akcji 100 biletów na kulturę.

Nasze propozycje na WPP

**Do zobaczenia
w teatrze**

Wiśniowy sad (reż. Tomasz Konina) - 2 marca (11.00 i 19.00), 3 lutego (11.00)
W małym dworku (reż. Iga Gańczarczyk) - 23 marca
Jak się kochają (reż. Bartłomiej Wyszomirski) - 4, 13 marca, 19.00
Wiedeńska krew - operetka w wykonaniu Opery na zamku w szczecinie
- 7 marca, 18.00
Czego nie widać (reż. Tomasz Konina) - 9 marca (11.00, 19.00) 19.00
Dama Kameliowa (reż. Tomasz Konina) - 30 marca, 19.00
Naprawdę nie dzieje się nic, czyli piosenki z Opola (reż. Tomasz Konina)-
20, 22, 23, 24, 25 marca, 18.00, 25 marca 11.00
Dwoje na huśtawce (reż. Marcin Sosnowski) - 26 marca, 19.00
M jak morderstwo (reż. Marcin Sosnowski) - 27 marca, 19.00

Co słyszać w filharmonii

Koncert symfoniczny Filharmoników Opolskich - 4 marca 19.00-21.00
Piosenki Edith Piaf śpiewa Agnieszka Matysiak - 12 marca, 19.00-21.00
Koncert dyplomantów Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st.
im. Fryderyka Chopina w Opolu, 18 marca, 19.00
Koncert dyplomantów Państwowej Szkoły Muzycznej I i II st.
im. Witolda Lutosławskiego w Nysie, 19 marca, 18.00
Pierwszy dzień wiosny na pięciolinii, 21 marca, 15.00
Romanse rosyjskie, 26 marca, 19.00

Program spotkań Duszpasterstwa nauczycieli akademickich

18 II godz. 19.00 (kaplica DA Resurrexit – ul. Drzymały 1a) – msza św. na rozpoczęcie nowego semestru – przewodniczy ks. dr hab. **Dariusz Krok**, prodziekan WT UO. Po mszy św. spotkanie informacyjne na temat czerwcowego wyjazdu do Toskanii, Piemontu i Lombardii

– 10 III godz. 18.00 (kościół seminaryjno-akademicki) – msza św. z okazji Święta Uniwersytetu Opolskiego – przewodniczy ks. bp dr hab. **Andrzej Czaja**, prof. UO, Wielki Kanclerz WT UO

– 12 III godz. 17.00 (aula w Muzeum Diecezjalnym) – WYKŁAD OTWARTY: *Zbawcza misja a zaangażowanie polityczne Kościoła w świetle encykliki Caritas in veritate* – ks. bp dr hab. **Andrzej Czaja**, prof. UO (Wielki Kanclerz WT UO)

– 19 III godz. 17.00 (aula w Muzeum Diecezjalnym) – WYKŁAD OTWARTY: *Podstawowe cele i założenia polityki społecznej w kontekście redystrybucyjnej funkcji państwa* – prof. dr hab. **Urszula Łangowska-Szcześniak** (WE UO)

Priorytety polityki ludnościowej i zdrowotnej przez pryzmat encykliki Caritas in veritate – ks. prof. dr hab. **Piotr Morciniak** (WT UO)

– 26 III godz. 17.00 (aula w Muzeum Diecezjalnym) – WYKŁAD OTWARTY: *Polityczne zaangażowanie Stolicy Apostolskiej* – ks. bp prof. dr hab. **Jan Kopiec** (WT UO)
Institucja obywatelstwa Miasta-Państwa Watykan – dr hab. **Stefan Marek Grochalski**, prof. UO (prorektor uniwersytetu)

– 2 IV godz. 17.00 (aula w Muzeum Diecezjalnym) – WYKŁAD OTWARTY: *Karol Wojtyła – Jan Paweł II w polityce władz PRL* – dr **Antoni Maziarz** (Instytut Historii UO)
Regulacja spraw majątkowych Kościoła katolickiego w Polsce po 1989r. Polityczna nagroda czy akt sprawiedliwości? – ks. dr hab. **Dariusz Walencik**, prof. UO (WPiA UO)

– DROGA KRZYŻOWA w miasteczku akademickim (dokładny termin zostanie podany później)

– 9 IV godz. 17.00 (aula w Muzeum Diecezjalnym) – WYKŁAD OTWARTY: *Udział duchownych w polityce*
– *Spojrzenie teologa* – ks. prof. dr hab. **Tadeusz Dola** (WT UO)

– *Spojrzenie politologa* – dr **Kamil Minkner** (Instytut Politologii UO)

– 16 IV godz. 17.00 (aula w Muzeum Diecezjalnym) – WYKŁAD OTWARTY: *Ile Kościoła w polityce i ile polityki w Kościele?* – w dyskusji udział biorą:

– **Teresa Zielińska** (długoletnia dziennikarka Radia Opole, rzecznik prasowy Politechniki Opolskiej)

– **Anna Chyra** (członkini ruchu Domowy Kościół)

– prof. dr hab. inż. **Piotr Wiczorek** (prorektor UO)

– **Arkadiusz Tkocz** (dyrektor Opolskiego Centrum Rozwoju Gospodarki)

– ks. prof. dr hab. **Stanisław Rabiej** (dziekan WT UO)

– 7 V – 75 (JUBILEUSZOWA!) Ogólnopolska PIELGRZYMKA Akademicka na Jasną Górę (ze względów organizacyjnych proszę o zgłoszenie udziału do 4 V! – tel. 44 12 805)

– 3 VI godz. 19.00 (kaplica DA Resurrexit – ul. Drzymały 1a) – msza św. na zakończenie XI roku pracy Duszpasterstwa – przewodniczy ks. dr **Grzegorz Kadzioch**, rektor WSD.

Po mszy św. spotkanie organizacyjne przed wyjazdem do Toskanii, Piemontu i Lombardii

*11-18(19) VI – podróż studyjna i pielgrzymka do Toskanii, Piemontu i Lombardii

W nowym semestrze życzy Bożego błogosławieństwa i zaprasza na spotkania

ks. Marcin Worbs
kapelan-duszpasterz nauczycieli akademickich

20 lat WU (1991-2011)

Wiadomości Uczelniane

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XX, nr 7(211), luty 2011

Adres redakcji:
Dział Promocji
i Kultury Politechniki Opolskiej
ul. Prószkowska 76, bud. nr 5
45-758 Opole
tel.: 77 400 05 59, 77 474 82 95
tel., fax: 77 400 05 57

Redaktor naczelna: KRYSZYNA DUDA,
zdjęcia: SŁAWOJ DUBIEL,
redakcja: LUCYNA STERNIUK-GRONEK, TOMASZ CIECIERSKI,
projekt i skład: LUCYNA STERNIUK-GRONEK,

współpraca: MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora), ANDRZEJ SŁODZIŃSKI (WB), IZABELA CAREWICZ (WEAiI), ANNA STEFANOWSKA-STRZODKA (WM), MIROSLAWA SZEWCZYK (WZiIP), HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SJO), JOANNA BOGUNIEWICZ-ZABŁOCKA (DWMiPUE), MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW), BEATA KOPKA (BG)

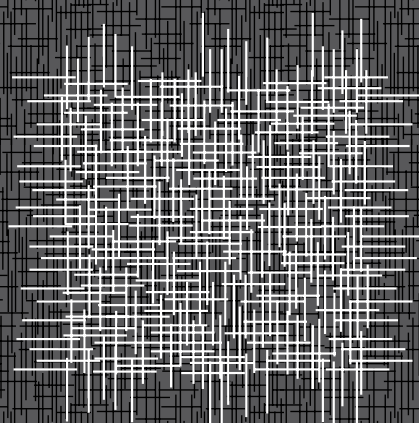
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 18.02.2011 r.

Na okładce: kwartet smyczkowy *Angelus*

22

Nowości wydawnicze

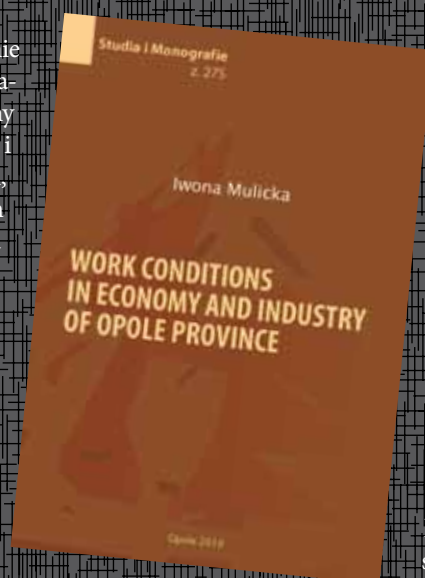

Leon Troniewski, Roman Dyga. Przenoszenie pędu, ciepła i masy. Część 3. Notatki autoryzowane. Część trzecia poświęcona procesom wymiany masy, a w szczególności absorpcji, destylacji i rektyfikacji, podobnie jak dwie pierwsze części, ma stanowić pomoc dla studentów odrabiających zajęcia w Katedrze Inżynierii Procesowej na Politechnice Opolskiej (z Przedmowy).

SiM z. 275. Iwona Mulicka. Work conditions in economy and industry of Opole province. (Warunki pracy w gospodarce i przemyśle województwa opolskiego). W pracy przeanalizowano dane dotyczące warunków pracy w województwie opolskim, które stanowi swego rodzaju pryzmat odbijający szersze procesy i przemiany zachodzące w gospodarce polskiej. Zastosowano w niej mierniki zagrożenia zdrowia, takie jak czynniki szkodliwe, zaistniałe wypadki przy pracy czy liczba orzeczeń chorób zawodowych (ze streszczenia). Praca napisana w jęz. angielskim.

SiM z. 272. Leszek Karczewski (red.). Tao biznesu. Etyka gospodarza Orientu. Książka ta jest kontynuacją i uzupełnieniem rozważań zapoczątkowanych w naszym poprzednim tomie. Rozważania te wydają się być jak najbardziej na czasie, gdyż Azja jest coraz ważniejszym centrum globalizacji. (...) Warto zatem skupić uwagę na krajach tego obszaru i spróbować ponownie odpowiedzieć na pytanie o rozwój tych krajów, o ich kulturę, jej wybrane artefakty, normy i wartości i jej podstawowe założenia. (...) W niniejszej książce zostały zaprezentowane artykuły autorów reprezentujących różne ośrodki naukowe, artykuły powiązane ze sobą tematem niniejszego opracowania (ze Wstępu).

SiM z. 269. Renata Szyguła, Iwan Glazyrin. Morphofunctional and psychophysiological development of children during puberty (Rozwój morfofunkcyjny i psychofizjologiczny dzieci w okresie dojrzewania). Monografia przygotowana przez autorów to

poważna rozprawa badawcza o wartościach teoretycznych i empirycznych, stanowiąca wkład w takie dziedziny wiedzy jak biologia, fizjologia, antropologia, teoria wychowania fizycznego – co w prostej linii ekstrapoluje na wyniki osiągnięte w procesie treningu sportowego. Praca pozwala również na pełniejsze i holistyczne postępowanie fizjoterapeutyczne czy pediatryczne. Tak więc monografia stanowi niezaprzeczalną cenną pozycję w tym obszarze badawczym, ma wartość naukową i edukacyjną dla nauczycieli akademickich, nauczycieli, lekarzy, terapeutów i studentów (z rec. prof. J. Jaszczaniana). Praca napisana w jęz. angielskim.

SiM z. 279. Andrzej Cichoń. Nowa metoda diagnostyki stanu technicznego podobciążeniowych przełączników zacsepów. W pracy przedstawiono autorską koncepcję systemu diagnostycznego umożliwiającego wykonywanie oceny stanu technicznego PPZ w sposób online. System scharakteryzowano w sposób szczegółowy w czterech płaszczyznach: funkcjonalnej, strukturalnej, logicznej i transmisyjnej. W warstwie logicznej zaproponowano wykorzystanie elementów logiki rozmytej i sztucznych sieci neuronowych. W wyniku prac zaprezentowanych w monografii wykazano, że istnieje możliwość wykorzystania metody EA do oceny stanu technicznego PPZ podczas jego normalnej eksploatacji (ze streszczenia).

SiM z. 280. Volodymyr Boychuk. Właściwości materiałów cementowych przy oddziaływaniu zewnętrznego pola elektromagnetycznego. Praca składa się z wprowadzenia, dwóch rozdziałów i podsumowania. Rozdział pierwszy przedstawia podejście do klasyfikacji materiałów (w tym także cementowych) ze względu na ich właściwości elektryczne. (...) W rozdziale drugim przedstawiono wyniki badań doświadczalnych właściwości materiałów cementowych, które otrzymano z wykorzystaniem pomiarów z udziałem zewnętrznego pola elektromagnetycznego (z Wprowadzenia).

Konstrukcji Budowlanych

Laboratorium